

ผลงานเชิงวิเคราะห์

เรื่อง การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรประเภทวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระหว่างปี พ.ศ. 2552 – 2562

โดย

อมรรัตน์ สิทธิศักดิ์

นักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการ (ปฏิบัติงานด้านทรัพยากรบุคคล)
สังกัด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นค่านำหน้านาม พ.ศ. 2536 ได้ให้ความหมาย ตำแหน่งทางวิชาการ ว่าหมายถึงความถึง ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นตำแหน่งทางวิชาการประจำ ตำแหน่งทางวิชาการพิเศษ ตำแหน่งทางวิชาการเกียรติคุณ หรือที่ เรียกชื่ออย่างอื่นในลักษณะเดียวกัน โดยให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการที่ ได้รับเป็นค่านำหน้านามได้ในการลงชื่อ หนังสือ เอกสาร งานสารบรรณหรือการเรียกขานใด ๆ เสมือนยศหรือค่านำหน้านามอย่างอื่น และหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร. 1305/4481 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 ได้ระบุไว้ว่าตำแหน่งทางวิชาการเป็นตำแหน่งที่แสดงถึงความเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ มีคุณธรรมและมีจรรยาบรรณในการสอน การวิจัย และวิชาการ ตำแหน่งทางวิชาการสามารถใช้เป็นอภิไธยนำหน้านามได้เหมือนยศ การเข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ของข้าราชการ และ พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทวิชาการ นั้น ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการจะต้องมี คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ถึง (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2556 และประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 จึงจะยื่นเสนอขอกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการ

การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ นอกจากจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มี ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ มีคุณธรรมและมีจรรยาบรรณในการสอน การวิจัย และวิชาการแล้ว ยังเป็นรางวัลของความวิริยะอุตสาหะและความเพียรของผู้เสนอขอ นอกจากนี้ ตามประกาศ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 5/2558 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2558 เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการจ้าง เงื่อนไขการจ้าง พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของ มหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งประเภทวิชาการต้องขอกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการตามกำหนดเวลาหากพ้นกำหนดให้ถือว่าสิ้นสุดสัญญาจ้าง ยิ่งไปกว่านั้น ตามตัวชี้วัด ประกันคุณภาพการศึกษามีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับหน่วยงานที่มีบุคลากรสายวิชาการที่ดำรง

ตำแหน่งระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไปมากำกับอีกด้านหนึ่ง ทำให้บุคลากรประเภทวิชาการค่อนข้างมีความกังวลในการปฏิบัติงานเพราะนอกจากจะมีภาระด้านการสอนจำนวนมากแล้ว การผลิตผลงานทางวิชาการก็เป็นภารกิจหนึ่งของบุคลากรประเภทวิชาการ ทั้งยังมีข้อบังคับในการขอตำแหน่งทางวิชาการซึ่งผูกกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างหากไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา มหาวิทยาลัยและคณะต่าง ๆ เริ่มประสบปัญหาบุคลากรประเภทวิชาการขอตำแหน่งไม่ทันตามกำหนด หรือไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งกระตุ้นให้เกิดโครงการค่ายพัฒนาบุคลากรประเภทวิชาการให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะอย่างต่อเนื่อง (กลุ่มทรัพยากรบุคคล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2561)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิเคราะห์จึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) ของบุคลากรสายวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 (เป็นปีที่ผู้วิเคราะห์เริ่มมารับภาระงานด้านการขอตำแหน่งทางวิชาการ) จนถึงปัจจุบัน คือ ปี พ.ศ. 2562

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรประเภทวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นระหว่างปี พ.ศ. 2552–2562

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ทราบสภาพการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรประเภทวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552– 2562

1.4 ขอบเขตของการวิเคราะห์

วิเคราะห์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) ของบุคลากรประเภทวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นฉบับนี้จะทำการวิเคราะห์การขอตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552– 2562 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ย้อนหลัง 11 ปี โดยจะวิเคราะห์ใน 3 ด้าน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของผู้เสนอขอตำแหน่ง การประเมินผลการสอน และการประเมินผลงานทางวิชาการ

1.5 คำจำกัดความเบื้องต้น

บุคลากรประเภทวิชาการ	หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาในฐานะผู้สอน
ตำแหน่งทางวิชาการ	หมายถึง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
ผลงานทางวิชาการ	หมายถึง ผลงานทางวิชาการใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดในประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2550 และ 2560 ได้แก่ บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัย ตำรา/หนังสือ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น และ ผลงานรับใช้สังคม
ผู้ขอตำแหน่ง	หมายถึง ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
สาขาวิชาเชี่ยวชาญ	หมายถึง สาขาวิชาที่ผู้ขอตำแหน่งระบุเป็นสาขาวิชาเชี่ยวชาญเมื่อได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
สาขาวิชาที่สังกัด	หมายถึง สาขาวิชาที่ปฏิบัติงานในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข	หมายถึง คณะกรรมการประเมินการสอนมีมติให้ผ่านประเมินการสอน
ผ่านแบบมีเงื่อนไข	หมายถึง คณะกรรมการประเมินการสอนมีมติให้ผ่านประเมินการสอนโดยแก้ไข ปรับปรุงเอกสารที่นำมาประเมินการสอนก่อน
ผ่าน	หมายถึง ได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ไม่ผ่าน	หมายถึง ไม่ได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
รอผล	หมายถึง อยู่ระหว่างการพิจารณาผลงานทางวิชาการ

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิเคราะห์/วิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทบทวนเอกสาร

การได้มาซึ่งตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) นอกจากจะเป็นการแสดงถึงความสามารถทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ เสริมการเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ และสร้างความภาคภูมิใจในตนเองและอาชีพแล้ว สำหรับบุคลากรสายวิชาการ ประเภทพนักงานมหาวิทยาลัยยังมีเหตุผลสำคัญในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตามประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 5/2558 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2558 เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการจ้าง เงื่อนไขการจ้าง พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดไว้ว่า

1. ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ที่บรรจุและแต่งตั้งโดยใช้วุฒิปริญญาตรี ต้องศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาโทควบปริญญาเอก หรือระดับปริญญาเอก ภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง

กรณีลาศึกษาต่อในระดับปริญญาโทแล้วแต่ไม่สำเร็จการศึกษา ให้ถือว่าสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา หากสำเร็จศึกษาระดับปริญญาโทแล้วให้ศึกษาต่อระดับปริญญาเอกภายในระยะเวลา 3 ปี นับแต่วันที่สำเร็จการศึกษา หากไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษา

กรณีลาศึกษาต่อในระดับปริญญาโทควบปริญญาเอกแต่ไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก ให้ถือว่าสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา อย่างไรก็ตาม หากได้รับคุณวุฒิในระดับปริญญาโทต้องลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอกภายในระยะเวลา 3 ปี นับแต่วันที่สำเร็จการศึกษา หากไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท หากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษา

กรณีลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก แต่ไม่สำเร็จการศึกษา ให้ถือว่าสิ้นสุดสัญญาจ้าง ในวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา หากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษา

2. ตำแหน่งอาจารย์ ที่บรรจุด้วยวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า ต้องลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ภายในระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง

กรณีลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกตามระยะเวลาที่กำหนดแล้วแต่ไม่สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ภายใน ระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง หากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ต้อง ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่สำเร็จ การศึกษา

3. ตำแหน่งอาจารย์ ที่บรรจุด้วยวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า ต้องได้รับการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง

4. ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ภายในระยะเวลา 9 ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย เปลี่ยนสถานภาพมาจากข้าราชการ ประเภทวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ให้มีเงื่อนไข ดังนี้

1. ตำแหน่งอาจารย์

- **วุฒิปริญญาตรี** ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 11 ปี นับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

- **วุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า** ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

- **วุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า** ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

2. ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ภายในระยะเวลา 9 ปี นับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

กรณี พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด พ้นกำหนดระยะเวลาที่ต้องศึกษาต่อ หรือยื่นขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หรือไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือ รองศาสตราจารย์ ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้ส่วนงานรายงานมหาวิทยาลัย เพื่อ

**ออกคำสั่งให้ผู้ยื่นพ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย นับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลา
ดังกล่าว**

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งก่อนประกาศนี้มีผลบังคับใช้
หรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพมาจากข้าราชการและลูกจ้างประจำ ให้ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 และข้อ 16 ของประกาศนี้

ดังนั้น บุคลากรสายวิชาการทั้งประเภทข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงาน
มหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพ จึงต้องขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการภายใต้ประกาศ และข้อบังคับ
ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2556 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2556 ได้กำหนด
คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทาง
วิชาการไว้ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

- ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติหน้าที่มาแล้ว
ไม่น้อยกว่า 9 ปี
- ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ จบการศึกษาระดับปริญญาโท ปฏิบัติหน้าที่มาแล้ว
ไม่น้อยกว่า 5 ปี
- ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ปฏิบัติหน้าที่มาแล้ว
ไม่น้อยกว่า 2 ปี

ผลการสอน

มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา มีผลการสอนอยู่ในระดับชำนาญ และเสนอเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน

ในกรณีที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ทำการสอนหลายวิชา ซึ่งแต่ละวิชานั้นมีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารประกอบการสอนในทุกหัวข้อที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งเป็นผู้สอน ซึ่งมีคุณภาพดี และได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณา ตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน

ผลงานทางวิชาการ

(1) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ

(2) ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ หรือ

(3) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ

(4) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดี โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

ในการพิจารณา กำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

1. ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน และไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น รวมทั้งไม่นำผลงานของตัวเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

2. ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเองและแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

3. ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและสิทธิมนุษยชน

4. ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

5. ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2556 ได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการไว้ ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

- เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

ผลการสอน

มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา และมีผลการสอนอยู่ในระดับชำนาญพิเศษ และเสนอเอกสารคำสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน

ในกรณีที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ทำการสอนหลายวิชา ซึ่งแต่ละวิชานั้นมีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารคำสอนในทุกหัวข้อที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งเป็นผู้สอน ซึ่งมีคุณภาพดีและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน

ผลงานทางวิชาการ

(1) 1.1 ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

1.2 ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดี โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณชน ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. นี้ หรือ

1.3 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด และ

(2) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

ผลงานทางวิชาการตามข้อ (1) และ (2) ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ ต้องมีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้วย

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

ในการพิจารณากำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

1. ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น รวมทั้งไม่นำผลงานของตัวเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

2. ต้องให้เกียรติและอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเองและแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

3. ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและสิทธิมนุษยชน

4. ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

5. ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

ตำแหน่งศาสตราจารย์

ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2556 ได้กำหนด

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางทางวิชาการ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการไว้ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

- เป็นผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

ผลการสอน

มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา และมีผลการสอนอยู่ในระดับเชี่ยวชาญ โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน

ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 ประกอบด้วยผลงาน ต่อไปนี้

- (1) 1.1 ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ **หรือ**
 - 1.2 ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดีมาก โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. นี้ **หรือ**
 - 1.3 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด **และ**
- (2) ผลงานแต่งตำรา หรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการเผยแพร่ ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

วิธีที่ 2 ประกอบด้วยผลงาน ต่อไปนี้

- (1) ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ **หรือ**
 - (2) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. นี้ **หรือ**

(3) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด **หรือ**

(4) ผลงานแต่งตำรา หรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

ผลงานทางวิชาการตามข้อ (1) (2) (3) และ (4) ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ ต้องมีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ด้วย

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

ในการพิจารณากำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

1. ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น รวมทั้งไม่นำผลงานของตัวเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

2. ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเองและแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

3. ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและสิทธิมนุษยชน

4. ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

5. ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

นิยามของผลงานทางวิชาการ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ

1. เอกสารประกอบการสอน

หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ จัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้สอนในการใช้ประกอบการสอน

รูปแบบ

เป็นเอกสารหรือสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วย แผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และอาจมีสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้ เพิ่มขึ้นอีกก็ได้ เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียงคำย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) หรือภาพเลื่อน (slide) เป็นต้น

การเผยแพร่

อาจเป็นเอกสารที่จัดทำเป็นรูปเล่มหรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม หรือเป็นสื่ออื่นๆ เช่น ซีดีรอม ที่ได้ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษามาแล้ว

ลักษณะคุณภาพ

อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่จะกำหนดเป็นข้อบังคับ

2. เอกสารคำสอน

หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาที่สอน และวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ โดยอาจพัฒนาขึ้นจากเอกสารประกอบการสอนจนมีความสมบูรณ์กว่าเอกสารประกอบการสอน จัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้เรียนที่นำไปศึกษาด้วยตนเองหรือเพิ่มเติมขึ้นจากการเรียนในวิชานั้นๆ

รูปแบบ

เป็นเอกสารรูปเล่มหรือสื่ออื่นๆที่เกี่ยวข้องในวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วย แผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และมีสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้น เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียงคำย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) ภาพเลื่อน (slide) ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาที่ใช้ประกอบการอธิบายภาพ แบบฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการอ้างอิงเพื่อขยายความที่มาของสาระและข้อมูล และบรรณานุกรมที่ทันสมัย

การเผยแพร่

ต้องได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มด้วยการพิมพ์ หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม หรือสื่ออื่นๆ ที่แสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่โดยใช้เป็น “คำสอน” ให้แก่ผู้เรียนในวิชานั้นๆ มาแล้ว

ลักษณะคุณภาพ

อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่จะกำหนดเป็นข้อบังคับ

3. บทความทางวิชาการ

หมายถึง งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการโดยมีการสำรวจวรรณกรรมเพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะ ทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย

รูปแบบ

ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรม ที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

การเผยแพร่

เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

1) เผยแพร่ในรูปของบทความทางวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

2) เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ในหนังสือนั้นแล้ว

3) เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ที่นำเสนอแล้ว

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “บทความทางวิชาการ” นั้นแล้ว การนำ “บทความทางวิชาการ” นั้น มาแก้ไขปรับปรุง หรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความทางวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

ลักษณะคุณภาพ

ระดับดี เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้

1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

2. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้

1. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

4. ตำรา

หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือของหลักสูตรก็ได้ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษาในการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ยื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ

ทั้งนี้ ผู้ขอต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย ตำรา อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอน จนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น

รูปแบบ

เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์

การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษา ประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ

การเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือ ทำในรูปแบบอื่นๆ

2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ การเผยแพร่งดงกล่าวนั้น จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “ตำรา” ไปแล้ว การนำ “ตำรา” นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “ตำรา” เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “ตำรา” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “ตำรา” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ลักษณะคุณภาพ

ระดับดี เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง

1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

2. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

3. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง

1. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง

3. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ

5. หนังสือ

หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์

รูปแบบ

เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์

การอธิบายสาระสำคัญที่มีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษา ประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ

การเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE)

2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ

การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน

เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “หนังสือ” ไปแล้ว การนำ “หนังสือ” นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “หนังสือ” เพื่อนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “หนังสือ” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “หนังสือ” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ลักษณะคุณภาพ

ระดับดี เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง

1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

2. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็น การแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

3. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง

1. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง
3. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ

6. งานวิจัย

หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์

รูปแบบ อาจจัดได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รายงานการวิจัย ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (Research Process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ สมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์สมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผล และให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆ

2. บทความวิจัย ที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ

การเผยแพร่ เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

1. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

2. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ

3. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการ ซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการและนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

4. การเผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาว ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและแสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานวิจัย” นั้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใด ส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

ลักษณะคุณภาพ

ระดับดี เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ได้

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง

1. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว

2. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวางหรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง

1. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง และมีการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้งจนทำให้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน

2. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

7. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

หมายถึง ผลงานทางวิชาการอย่างอื่นที่มีใช้เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ หนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย โดยปกติหมายถึง สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ อาทิ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ วัคซีน สิ่งก่อสร้าง หรือผลงานด้านศิลปะ หรือสารานุกรมรวมถึงงานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษา ต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เสนอจะต้องประกอบด้วยบทวิเคราะห์ที่อธิบายและชี้ให้เห็นว่างานดังกล่าวทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเสริมสร้างองค์ความรู้ หรือให้วิธีการที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น และแสดงถึงความสามารถในการบุกเบิกในสาขาวิชานั้น สำหรับผลงานที่มุ่งเชิงปฏิบัติจะต้องผ่านการพิสูจน์หรือมีหลักฐานรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบแสดงให้เห็นคุณค่าของผลงาน

รูปแบบ

1. อาจจัดเพิ่มได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง

2. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด

3. กรณีผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานที่มุ่งในเชิงปฏิบัติ จะต้องผ่านการพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย

การเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่นๆ

2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ

3. การเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง หรือโดยมีการนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย

การเผยแพร่งานดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น

ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน

ลักษณะคุณภาพ

ระดับดี เป็นผลงานใหม่ หรือเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ด้วยวิธีการใหม่ๆ และผลงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง

1. ได้รับการรับรองโดยองค์กรทางวิชาการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาที่เสนอ หรือ

2. เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นที่ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในวงวิชาการ และ/หรือวงวิชาชีพทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

8. งานแปล

หมายถึง งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจาก

ภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง (งานแปลนี้ จัดเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นประเภทหนึ่ง)

รูปแบบ -

การเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE)

2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ

การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

ทั้งนี้ ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน

เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานแปล” ไปแล้ว การนำ “งานแปล” นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “งานแปล” เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “งานแปล” นั้น อีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “งานแปล” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ลักษณะคุณภาพ

ระดับดี เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบท แบบแผนทางความคิด และ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย มีการให้บรรณานุกรมเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค

ระดับดีมาก เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด และ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันตทกรณี มีการให้บรรณานุกรมเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค

ระดับดีเด่น ให้ข้อสรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้

1. เป็นงานที่แปลมาจากต้นแบบที่มีความสำคัญ ในระดับที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางวิชาการ

2. เป็นงานที่เปลือยอยู่ในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้

3. มีการให้ข้อสรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกทางวิชาการ

9. ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม

หมายถึง ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ

ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านเกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ

รูปแบบ

จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่อสังคมมีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด โดยต้องปรากฏเป็นที่ประจักษ์ ในประเด็นต่อไปนี้

- สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
- การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย
- กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น
- ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น
- การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว การประเมิน

ผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

- แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

ทั้งนี้ นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดงหลักฐานเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง หรือวีดิทัศน์ ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

การเผยแพร่

ให้มีการเผยแพร่โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิง หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้

ลักษณะคุณภาพ

ระดับดี มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการ โดยการมีส่วนร่วมของสังคมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนหรือสังคมนั้น

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่งในการแก้ไขปัญหา หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับสังคมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องส่งผลกระทบต่อสังคมหรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น UNESCO WHO UNICEF เป็นต้น

การประเมินผลการสอน

การแต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินผลการสอน

ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ได้กล่าวถึงการประเมินผลการสอนไว้ในข้อ 6.1.2 และ 6.2.2 ไว้ว่า “ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ประเมินผลการสอน โดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินผลการสอนได้ตามความเหมาะสม” และในข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคลากรให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2556 ได้กล่าวถึงการประเมินผลการสอนไว้ใน ข้อ 9 ได้ระบุคุณสมบัติของคณะกรรมการการประเมินผลการสอนไว้ดังนี้

1) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายในคณะและภายนอกคณะที่มีประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่นต่ำกว่า 5 ปี

2) มีผลการสอนเป็นที่ยอมรับในระดับดีขึ้นไป

3) ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

4) คณะอนุกรรมการการประเมินผลการสอนต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติตามข้อ 1) - 3) จำนวน 3 คน

กรณีที่คณะไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิภายในคณะที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดข้างต้น อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่าผู้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ แต่มีประสบการณ์การสอนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี และมีผลการสอนเป็นที่ยอมรับในระดับดีขึ้นไป เป็นอนุกรรมการได้

ให้คณะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการการประเมินผลการสอน เพื่อทำหน้าที่ในการประเมินผลการสอนของผู้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการแต่ละราย สรุปและรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.และมหาวิทยาลัยกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการสอน

ดำเนินการประเมินผลการสอนตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 1191/2549) ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2549 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการสอนเพื่อประกอบการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ และ *ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 3002/2561) ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2561 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการสอนเพื่อประกอบการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

2.2 งานวิเคราะห์/วิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภนิมิต ฌ เชียงใหม่ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในเรื่องเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ระเบียบต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และศึกษาทัศนคติของอาจารย์ในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และระเบียบในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ดังจะเห็นได้ว่าผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มีความรู้และความเข้าใจในกฎเกณฑ์และระเบียบดังกล่าวถึงร้อยละ 70.08 และรองลงมาคือ ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 68.48 และผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ร้อยละ 59.10 สำหรับทัศนคติในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ คณาจารย์เห็นด้วยว่ามหาวิทยาลัยควรมีการสัมมนาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเข้าสู่ตำแหน่งอย่างต่อเนื่องทุกระยะ 1-2 ปี รวมทั้งต้องมีงบประมาณสนับสนุนการทำงานวิจัย ส่วนในด้านวิธีการคัดเลือกและค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการประเมินผลงาน พบว่า เหมาะสม รอกจากนี้ ประการสุดท้ายยังพบว่า ตำแหน่ง

ทางวิชาการนั้นไม่ควรนำเอาประสบการณ์และตำแหน่งทางบริหารมาประเมินเป็นส่วนประกอบเพิ่มเติม

จำรูญ สมบูรณ์ และนิวัฒน์ ศิริกุล (2546) ศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางแก้ไขการพัฒนาบุคลากรสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น กรณีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการพัฒนาบุคลากรสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น กรณีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ วิธีการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการบรรยายสรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขการพัฒนาบุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น โดยจำแนกตามกลุ่มของตำแหน่ง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของอาจารย์ 2 คือ ภาระงานมาก ไม่ทราบแนวทางปฏิบัติ คิดว่าตนเองขาดคุณสมบัติ ขาดความพร้อมด้านเอกสาร เป็นต้น และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคือ จัดเวลาทำผลงาน ลดภาระงานสอนและงานอื่น ตั้งใจให้มากขึ้น ศึกษาขั้นตอนในการทำผลงาน สำหรับกลุ่มอาจารย์ 3 และกลุ่มผู้ช่วยศาสตราจารย์ เคยมีปัญหาในการเข้าสู่ตำแหน่งคือ ไม่ทราบแนวทางปฏิบัติ ไม่มีแบบฟอร์มผลงาน หาที่ปรึกษายาก ต้องเรียนรู้งานเอง และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคือ ปรึกษาผู้ที่ได้ตำแหน่งแล้ว ศึกษาตัวอย่างการเขียนแล้วนำมาปรับปรุง หาที่ปรึกษาที่มีความสามารถ

รัฐพล พรหมสะอาด (2547) ได้ทำการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับและไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเพื่อวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับและไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน วิธีการศึกษา โดยการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับและไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภทแบบขั้นตอน โดยวิธีวิลค์ แลมบ์ดา ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการและกลุ่มอาจารย์ที่ไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการมี 6 ตัวแปรประกอบด้วย ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษา ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนของผู้บริหาร ความรับผิดชอบ และเจตคติต่อการทำผลงานทางวิชาการ โดยตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรสามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มอาจารย์ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการได้ถูกต้องร้อยละ 74.5 กลุ่มอาจารย์ที่ไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 80.8 และสามารถพยากรณ์ทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 77.6 ตัวแปรสำคัญที่ทำให้น้ำหนักในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มอาจารย์ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการและกลุ่มอาจารย์ที่ไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการคือ ประสบการณ์ในการทำงานและวุฒิการศึกษา เมื่อพิจารณาแนวโน้มของตัวแปรในสมการจำแนกพบว่า ตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษา ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุน

ของผู้บริหาร และเจตคติต่อการทำผลงานทางวิชาการ เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มจะเป็นลักษณะของกลุ่มอาจารย์ที่ไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการ

ศราวุธ สีดี (2547) ได้ทำวิจัยเรื่องทัศนคติในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกี่ยวกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ 4 ด้าน คือ ด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร ด้านการสนับสนุนจากสถาบันด้านการพัฒนาตนเองของอาจารย์ และด้านแรงจูงใจในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ วิธีการศึกษาโดย ศึกษาทัศนคติของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบทัศนคติของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้าน ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานครเห็นด้วยกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่า 1) คณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครเห็นด้วยกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นด้านแรงจูงใจในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่เห็นด้วยในระดับมาก 2) คณาจารย์ชายและหญิงสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 3) คณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 4) คณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่างกัน มีทัศนคติในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 5) คณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสนับสนุนของผู้บริหารและด้านการสนับสนุนจากสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง 6) คณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีทัศนคติในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

อำนาจพร มโนวงศ์ (2552) ศึกษาเรื่องการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ด้านการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามแนวคิดการพัฒนางานวิชาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าขึ้นอยู่กับภาระงานประจำ ส่วนแนวคิดสายทางก้าวหน้าในอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่งเห็นด้วยมากกว่าเป็นการพัฒนาทักษะทางวิชาการ เป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถของอาจารย์

โดยอาศัยมาตรฐานหลักเกณฑ์ และเป็นการเลื่อนตำแหน่งจากอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ตามลำดับ อีกทั้งตามแนวคิดการเลื่อนขั้นตำแหน่งงานพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่งค่อนข้างเห็นด้วยว่า ต้องผลิตผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นการพิจารณาจากความเชี่ยวชาญและสร้างสรรค์ ในการแต่งตั้งอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และวิธีการแต่งตั้งอาจารย์ประจำเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 ทุกประการ นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยได้เสนอปัญหาไว้ดังนี้ คือ มีภาระงานสอนมาก ขาดแรงจูงใจที่จะสร้างผลงาน ขั้นตอนในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการมีมากและใช้เวลานาน จึงควรสนับสนุนโดยลดภาระงานสอนลง สร้างแรงจูงใจในการผลิตผลงานทางวิชาการ รวมทั้งสร้างบรรยากาศด้านการวิจัยขึ้นภายในมหาวิทยาลัย และลดขั้นตอนด้านเอกสาร

จันทน์ จารุโณปถัมภ์ และสัญญา เคนาภูมิ (2558) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ 2) วิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ และ 3) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรสายวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์หาค่าคุณถดถอยเชิงเส้นตรง ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ความมีวินัยและการพัฒนาตนเอง ความผูกพันต่อองค์กร เจตคติต่อวิชาชีพอาจารย์ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน นโยบายสนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับบัณฑิตต้นสังกัด และ แรงกดดันจากสังคมรอบข้าง การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ส่วนใหญ่เป็นผู้กำลังพัฒนา/ผลิตผลงานวิชาการ แต่ยังไม่ได้เข้าโครงการตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 85 คน (42.29%) สนใจตำแหน่งทางวิชาการแต่ยังไม่ได้ทำอะไรเลย จำนวน 46 คน (22.89%) เข้าโครงการผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 30 คน (14.93%) เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 13 คน (6.47%) เข้าโครงการรองศาสตราจารย์ จำนวน 11 คน (5.47%) ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เงินเดือน ระดับการศึกษา อายุราชการ และ เพศ โดยตัวแปรดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความแปรปรวนของการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้ร้อยละ 33.60 ($R^2=0.336$,

F=24.797) แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรสายวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้นมี 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ด้านผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ มูลเหตุที่สำคัญที่จะผลักดันบุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ แรงบันดาลใจของบุคลากร ความเข้าใจถึงกลไกการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ความกล้าที่จะยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการ และการวางกลยุทธ์การก้าวเดินเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของตนเอง และด้านหน่วยงานสนับสนุน ควรดำเนินการ โดยการกำหนดกลยุทธ์การส่งเสริมและสนับสนุนที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ และพัฒนาระบบกลไกสนับสนุน เช่น ระบบพี่เลี้ยง ระบบการเสริมแรง เป็นต้น รวมทั้งการกำหนดมาตรการการกีดกัน เช่น การสร้างแรงกดดันทางการบริหารหรือทางสังคม เป็นต้นว่ากำหนดระยะเวลาของการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งอาจจัดทำในรูปแบบเส้นทางความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ โดยการบูรณาการเข้ากับการประเมินศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร

แสงทอง ศรีประภา (2561) ปัญหาและอุปสรรคต่อการขอตำแหน่งทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่อการขอตำแหน่งทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า บุคลากรสายวิชาการที่ประสงค์ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการมีปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมตัวของผู้ประสงค์จะยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ได้มีการวางแผนในการที่จะยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ ขาดการศึกษาขั้นตอนการขอตำแหน่งทางวิชาการซึ่งมีกระบวนการค่อนข้างใช้เวลานานพอสมควร ขาดการปรึกษาหารือผู้รู้ผู้คนที่เคยขอตำแหน่งทางวิชาการผ่านแล้วช่วยในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารผลงานต่างๆ และการจัดเรียงเอกสารประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการยังไม่เป็นระบบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการปัญหาและอุปสรรค คือ เมื่อเข้าสู่กระบวนการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานไม่เป็นไปตามประกาศพหุหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เช่น งานวิจัยยังไม่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานวิจัยไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับการพิจารณา ในด้านปัญหาอุปสรรคด้านนโยบาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ การยึดแนวประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 5/2558) มาเป็นเงื่อนไขในการจ้างประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการซึ่งระยะเวลาในการขอตำแหน่งทางวิชาการทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการขอตำแหน่งทางวิชาการด้วยเหตุหลักคือภาระงานในหลักสูตรค่อนข้างมาก มีจำนวนนักศึกษาที่ต้องอยู่ในความดูแลและคอยให้คำปรึกษา อีกทั้งภาระงานสอนงานวิจัยงานบริการวิชาการที่ต้องทำตามเงื่อนไขข้อกำหนดการจ้างซึ่งทำให้การเตรียมความพร้อมในการขอตำแหน่งทางวิชาการเกิดอุปสรรคและทำให้บุคลากรสิ้นสุดสัญญาจ้างตามเงื่อนไขของสัญญา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิเคราะห์

การวิเคราะห์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) ของบุคลากรประเภทวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ระหว่างปี พ.ศ. 2552 – 2562 ผู้วิเคราะห์ดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

- ขั้นตอนการดำเนินงาน
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอ
- เทคนิคที่นำมาใช้การวิเคราะห์
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ผู้วิเคราะห์ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาปัญหาด้านการปฏิบัติงาน
- 2) กำหนดหัวข้อและพิจารณาปัญหา
- 3) กำหนดวัตถุประสงค์การวิเคราะห์
- 4) ศึกษาและค้นหาเอกสาร งานวิเคราะห์/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 5) ออกแบบการวิเคราะห์โดยปรึกษาผู้บริหารถึงความต้องการนำไปใช้ในด้านการบริหาร
- 6) เก็บรวบรวมข้อมูล จากแหล่งที่เกี่ยวข้องเพื่อความเพื่อความหลากหลายของข้อมูล
- 7) วิเคราะห์ข้อมูล
- 8) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 9) สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร: ประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ เอกสารของบุคลากรประเภทวิชาการที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) ระหว่างปี พ.ศ. 2552– 2562 จำนวน 71 คน

กลุ่มตัวอย่าง: ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลผู้วิเคราะห์ที่ได้สร้างขึ้นมาใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิเคราะห์ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล บุคลากรสายวิชาการที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) จากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1) ฐานข้อมูลทำเนียบผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ได้บันทึกไว้ เช่น สาขาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ วิธีที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ(วิธีปกติ วิธีพิเศษ) ประเภทผลงานทางวิชาการที่เสนอขอ และการตีพิมพ์/เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยการขออนุญาตจากกลุ่มฐานข้อมูลทรัพยากรบุคคล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

2) ระบบฐานข้อมูลทะเบียนประวัติ กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้บันทึกไว้ เช่น วุฒิการศึกษา อายุ อายุราชการ ตำแหน่งทางวิชาการ วันเดือนปีที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ผลการประเมินผลงานทางวิชาการและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

3) ผลการประเมินผลการสอนของคณะกรรมการประเมินการสอน ที่ได้บันทึกไว้ เช่น ผลการประเมินผลการสอน (จำแนกตามระดับความชำนาญ ชำนาญพิเศษ และเชี่ยวชาญ รวมถึง ผ่าน/ไม่ผ่าน) คะแนนประเมินผลการสอนเฉลี่ยในแต่ละส่วน ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินผลการสอน

4) แบบ ก.พ.อ. 03 และบันทึกข้อความ ของผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอ

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิเคราะห์ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.2 การนำเสนอข้อมูล มีดังนี้

1) นำเสนอในรูปตาราง โดยกรอกข้อมูลที่เป็นตัวเลขโดยแบ่งเป็นแถวตั้ง (Columns) และแถวอน (Row) เพื่อจัดข้อมูลให้เป็นระเบียบ

2) นำเสนอในรูปกราฟ เพื่อแสดงข้อมูลที่ทำให้เกิดความน่าสนใจ ทำให้อ่านเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็ว

3.6 เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิเคราะห์นำเทคนิคการเปรียบเทียบข้อมูล (Comparative techniques) มาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงปริมาณของข้อมูล 2 กลุ่มขึ้นไป มีวิธีการดังนี้

3.6.1 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจำแนกประเภท ดังนี้

1. **ข้อมูลพื้นฐานของผู้เสนอขอ** ได้แก่ ประเภทตำแหน่ง (ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย/ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย) สาขาวิชาที่สังกัด อายุราชการเมื่อเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ขอกำหนดตำแหน่ง วิธีที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ(วิธีปกติ วิธีพิเศษ)

2. **การประเมินผลการสอน** ได้แก่ ผลการประเมินจำแนกตามระดับความชำนาญชำนาญพิเศษ และเชี่ยวชาญรวมถึงผลการประเมินผ่าน/ไม่ผ่าน คะแนนประเมินโดยเฉลี่ยในแต่ละส่วนข้อเสนอจากคณะกรรมการประเมินผลการสอน

3. **การประเมินผลงานทางวิชาการ** ได้แก่ ประเภทของผลงานทางวิชาการที่ใช้เสนอขอ กำหนดตำแหน่ง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ(ระดับชาติ/นานาชาติ) ระยะเวลาตั้งแต่คณะรับเรื่องจนส่งออกจากคณะจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการที่ขอ การผ่านเกณฑ์การพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์)

3.6.2 จัดทำตารางแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงปริมาณจำแนกตามประเภท

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิเคราะห์ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่

3.7.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution)

3.7.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรคำนวณ

$$\bar{X} = \sum \frac{X}{n}$$

3.7.3 ร้อยละ (Percent) โดยใช้สูตรคำนวณ

$$\frac{X1}{X2} \times 100$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) ของบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 71 คน สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการระหว่างปี พ.ศ. 2552-2562 โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ผู้วิเคราะห์ได้ดำเนินการวิเคราะห์แล้ว จำแนกผลการศึกษาเป็นดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ประเภทตำแหน่ง (ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย/ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย) สาขาวิชาที่สังกัด สาขาวิชาที่ขอตำแหน่ง วิธีที่ขอตำแหน่งทางวิชาการ (วิธีปกติ วิธีพิเศษ)

2. การประเมินผลการสอน ได้แก่ ผลการประเมินจำแนกตามระดับความชำนาญ ชำนาญพิเศษ และเชี่ยวชาญรวมถึงผลการประเมินผ่าน/ไม่ผ่าน คะแนนประเมินโดยเฉลี่ยในแต่ละส่วนข้อเสนอจากคณะกรรมการประเมินผลการสอน ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน

3. การประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ประเภทของผลงานทางวิชาการที่ใช้เสนอขอตำแหน่ง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ (ระดับชาติ/นานาชาติ) จำนวนผู้ผ่านและไม่ผ่านการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เหตุผลที่ไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องจนผ่านคณะกรรมการประจำคณะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

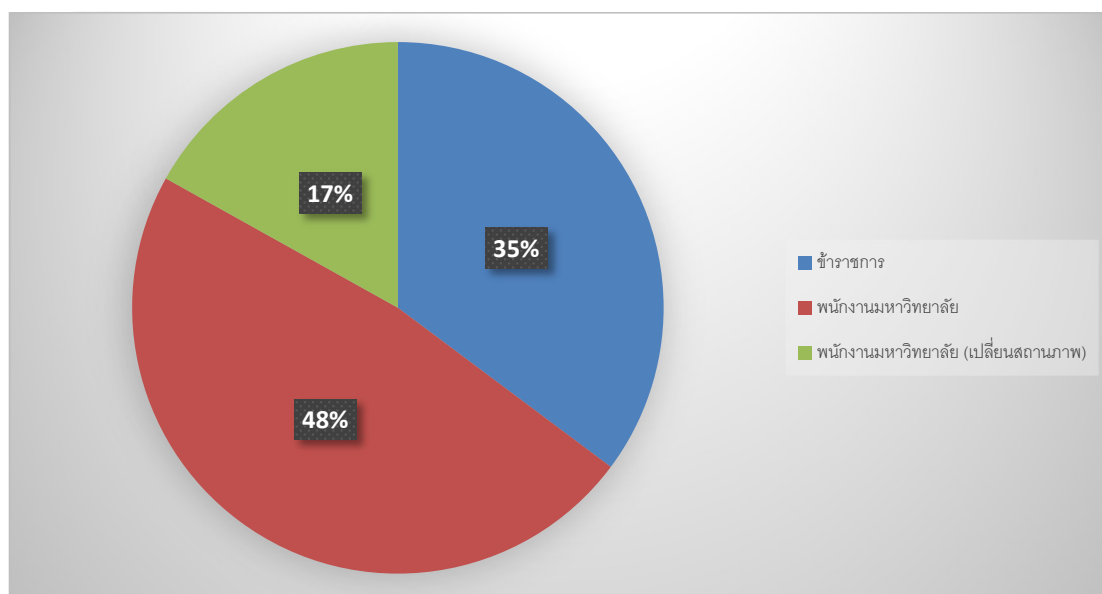
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากรสายวิชาการที่ขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) ประกอบด้วย ประเภทบุคลากร เพศ ระดับการศึกษา สถานที่สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาที่สังกัด ปีงบประมาณที่เสนอขอสาขาวิชาที่ขอตำแหน่ง วิธีที่ขอตำแหน่งทางวิชาการ (วิธีปกติ วิธีพิเศษ) อายุงาน/อายุราชการ ณ วันที่เสนอผลงานทางวิชาการ และ การเสนอประเมินการสอนและผลงานวิชาการ ดังตารางที่ 1 – 14

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามประเภทบุคลากร

หน่วย: คน

ประเภทบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	25	35.21
พนักงานมหาวิทยาลัย	34	47.89
พนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ)	12	16.90
รวม	71	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 71 คน ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาเป็น ข้าราชการ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.21 โดยมี พนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ขอตำแหน่งทางวิชาการน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90

รูปกราฟที่ 1 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2552 – 2562

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามเพศ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	เพศหญิง	เพศชาย	รวม	ร้อยละ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	31	18	49	69.01
รองศาสตราจารย์	7	8	15	21.13
ศาสตราจารย์	2	5	7	9.86
รวม	40	31	71	100.00
ร้อยละ	56.34	43.66	100.00	

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 56.34 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66

ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66 ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.27 ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ เป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชาและตำแหน่งทางวิชาการที่ขอ

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์	ศาสตราจารย์
ภาษาไทย	5	3	-
ภาษาตะวันตก	4	1	-
ภาษาตะวันออก	4	-	-
ภาษาอังกฤษ	14	1	-
มนุษยศาสตร์	6	3	1
สังคมศาสตร์	11	6	5
สารสนเทศศาสตร์	5	1	1
รวม	49	15	7
ร้อยละ	69.01	21.13	9.86

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ขอตำแหน่ง **ผู้ช่วยศาสตราจารย์** มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.72 รองลงมาสังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.49 โดยสังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันตกและภาษาตะวันออกออกน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ขอตำแหน่ง**รองศาสตราจารย์**มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45 รองลงมาสังกัดสาขาวิชามนุษยศาสตร์และภาษาไทย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยสังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

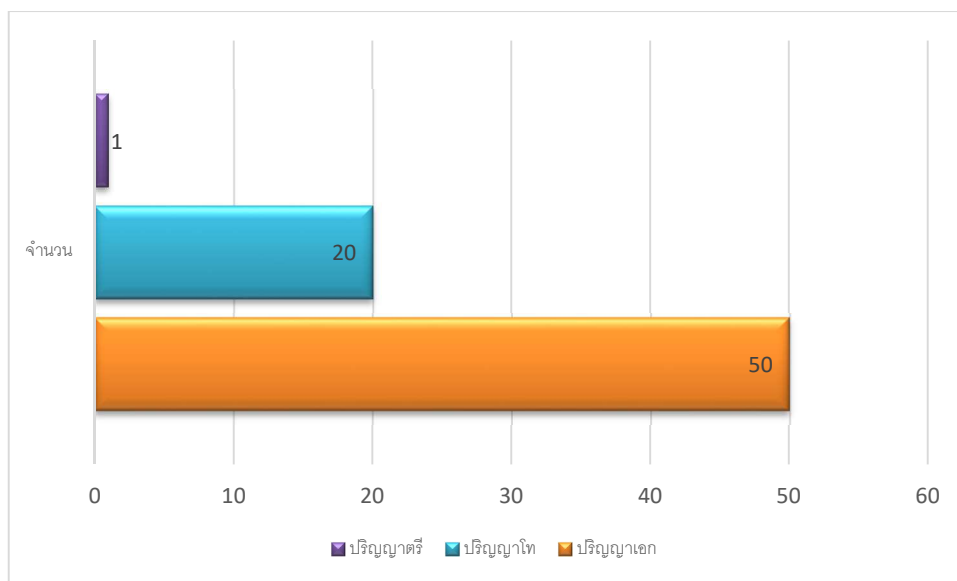
สำหรับผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ขอตำแหน่ง**ศาสตราจารย์**มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04 รองลงมาสังกัดสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษา

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาเอก	50	70.42
ปริญญาโท	20	28.17
ปริญญาตรี	1	1.41
รวม	71	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 71 คน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 70.42 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 28.17 โดยมี ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

รูปกราฟที่ 2 แสดงระดับการศึกษาของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้เสนอขอตำแหน่ง จำแนกตามสาขาวิชาและระดับการศึกษา

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	รวม
ภาษาไทย	7	1	-	8
ภาษาตะวันตก	-	4	1	5
ภาษาตะวันออก	2	2	-	4
ภาษาอังกฤษ	11	4	-	15
มนุษยศาสตร์	8	2	-	10
สังคมศาสตร์	18	4	-	22
สารสนเทศศาสตร์	4	3	-	7
รวม	50	20	1	71
ร้อยละ	70.42	28.17	1.41	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอกมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 25.35 รองลงมาสังกัดสาขาวิชา

ภาษาอังกฤษ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.49 โดยสังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันออกน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.82

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาภาษาตะวันตก ภาษาอังกฤษ และสังคมศาสตร์สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63 รองลงมาสังกัดสาขาวิชา สารสนเทศศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยสังกัดสาขาวิชาภาษาไทยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

สำหรับผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีเพียง 1 คน สังกัด สาขาวิชาภาษาตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 1.41

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการและสถานที่ สำเร็จการศึกษาสูงสุด

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	จบการศึกษาในประเทศ	จบการศึกษาต่างประเทศ	รวม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	27	22	49
รองศาสตราจารย์	9	6	15
ศาสตราจารย์	3	4	7
รวม	39	32	71
ร้อยละ	58.21	47.76	105.97

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำเร็จการศึกษาสูงสุดจาก สถาบันการศึกษาในประเทศ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 38.03 จากสถาบันการศึกษา ต่างประเทศ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.99

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาในประเทศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.68 จากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาในประเทศ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 จากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามปี พ.ศ.ที่เสนอขอ

หน่วย: คน

ปี พ.ศ.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์	ศาสตราจารย์	รวม	ร้อยละ
2552	1	2	-	3	4.23
2553	2	-	-	2	2.82
2554	1	-	-	1	1.41
2555	1	1	-	2	2.82
2556	4	1	1	6	8.45
2557	9	3	1	13	18.31
2558	6	1	1	8	11.27
2559	3	2	-	5	7.04
2560	7	-	1	8	11.27
2561	14	5	2	21	29.58
2562	1	-	1	2	2.82
รวม	49	15	7	71	100.00
ร้อยละ	69.01	21.13	9.86	100.00	

จากตารางที่ 7 พบว่า ปี พ.ศ. 2561 มีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 29.58 รองลงมา คือ ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.31 และปี พ.ศ. 2558 และ 2560 จำนวนเท่ากันคือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.86 โดยปี พ.ศ. ที่มีคนขออน้อยที่สุดคือ 2554 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปี พ.ศ. 2561 มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.72 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2557 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.68 โดยปี พ.ศ. 2552 2554 2555 และ 2562 น้อยที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ปี พ.ศ. 2561 มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2557 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยปี พ.ศ. 2555 2556 และ 2558 น้อยที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ปี พ.ศ. 2561 มากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.82 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2557 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยปี พ.ศ. 2556 2557 2558 2560 และ 2562 น้อยที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

โดยปี พ.ศ. 2561 มีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดทั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เนื่องจากเป็นปีที่จะเปลี่ยนมาใช้ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ 2560 ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 1 พฤศจิกายน 2561 เป็นต้นไป

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่เสนอขอ

หน่วย: คน

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
นิเทศศาสตร์	2	4.08
นิติศาสตร์	1	2.04
ประวัติศาสตร์	2	4.08
ปรัชญา	1	2.04
ปรัชญาและศาสนา	3	6.12
พัฒนาสังคม	1	2.04
ภาษาเยอรมัน	1	2.04
ภาษาและการสื่อสาร	1	2.04
ภาษาและวรรณคดี (ภาษาลาว)	1	2.04
ภาษาไทย	3	6.12
ภาษาจีน	2	4.08
ภาษาญี่ปุ่น	2	4.08
ภาษาศาสตร์	3	6.12
ภาษาสเปน	2	4.08
ภาษาอังกฤษ	12	24.49
มานุษยวิทยา	4	8.16
รัฐประศาสนศาสตร์	1	2.04
สังคมวิทยา	3	6.12
สังคมวิทยา (การพัฒนาสังคม)	1	2.04
สารสนเทศศาสตร์	3	6.12
รวม	49	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 49 คน ขอตำแหน่งในสาขาวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49 รองลงมาเป็นสาขาวิชามานุษยวิทยา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 และสาขาวิชาปรัชญาและศาสนา สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาศาสตร์ สาขาสังคมวิทยา และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่เสนอขอ

หน่วย: คน

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรศึกษา	1	6.67
ปรัชญา	2	13.33
ปรัชญาและศาสนา	1	6.67
พัฒนาสังคม	1	6.67
ภาษาเยอรมัน	1	6.67
ภาษาและวรรณคดี	2	13.33
ภาษาไทย	1	6.67
ภาษาอังกฤษ	1	6.67
รัฐประศาสนศาสตร์	1	6.67
สังคมวิทยา	2	13.33
สังคมวิทยา (การพัฒนาสังคม)	1	6.67
สารสนเทศศาสตร์	1	6.67
รวม	15	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 15 คน ขอตำแหน่งในสาขาวิชาปรัชญา ภาษาและวรรณคดี และสังคมวิทยา มากที่สุดเท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วนสาขาวิชาอื่นเท่ากัน คือ 1 คน เป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่เสนอขอ

หน่วย: คน

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรศาสตร์	1	14.29
ปรัชญาและศาสนา	1	14.29
พัฒนาชุมชน	1	14.29
พัฒนาสังคม	1	14.29
ภูมิศาสตร์	1	14.29
รัฐประศาสนศาสตร์	1	14.29
สารสนเทศศาสตร์	1	14.29
รวม	7	100.00

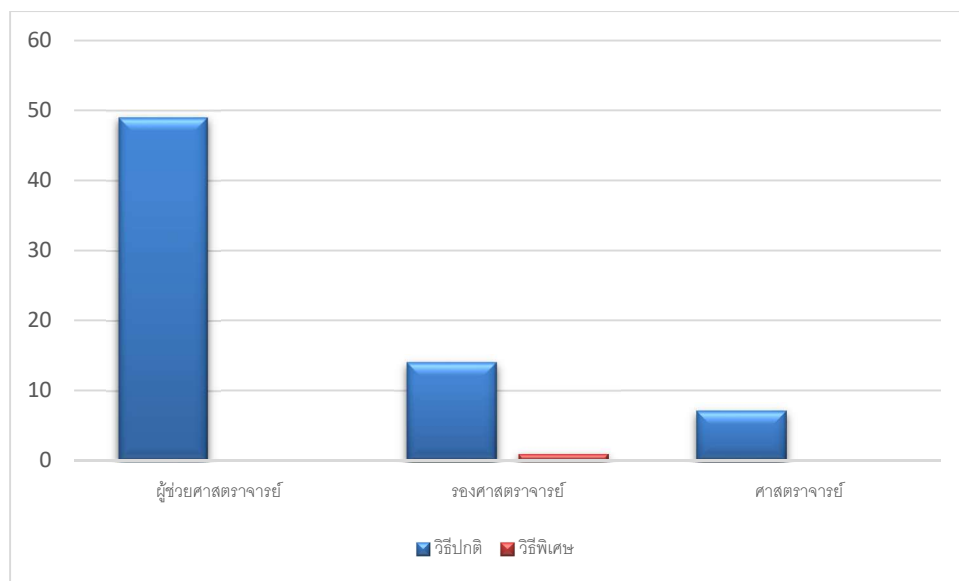
จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 7 คน ขอตำแหน่งในสาขาวิชาที่แตกต่างกันทั้ง 7 คน ได้แก่ ประชากรศาสตร์ ปรัชญาและศาสนา พัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม ภูมิศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามวิธีที่ขอ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	วิธีปกติ	วิธีพิเศษ	รวม	ร้อยละ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	49	-	49	69.01
รองศาสตราจารย์	14	1	15	21.13
ศาสตราจารย์	7	-	7	9.86
รวม	70	1	71	100.00
ร้อยละ	98.59	1.41	100.00	

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 71 คน ขอโดยวิธีปกติมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 98.59 โดยผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

รูปกราฟที่ 3 แสดงวิธีที่ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเภทข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) จำแนกตามอายุราชการ ณ วันที่เสนอผลงานทางวิชาการแก่คณะ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ต่ำกว่า 10 ปี	10-14 ปี	15-19 ปี	20-24 ปี	25-29 ปี	30 ปี ขึ้นไป	รวม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	2	7	4	4	2	20
รองศาสตราจารย์		1	1	6	1	2	11
ศาสตราจารย์				1	2	3	6
รวม	1	3	8	11	7	7	37
ร้อยละ	2.70	8.11	21.62	29.73	18.92	18.92	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเภทข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) จำนวน 37 คน ขอตำแหน่งทางวิชาการเร็วที่สุดเมื่ออายุราชการต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 รองลงมาคือ 10 – 14 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และ 15 – 19 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 ตามลำดับ โดยอายุราชการที่นานที่สุดในการขอตำแหน่งทางวิชาการคือ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92

ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 20 คน ขอตำแหน่งเร็วที่สุดตอนอายุงาน ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 10 – 14 ปี จำนวน 2 คน และ 15 – 19 ปี จำนวน 7 คน ตามลำดับ โดยผู้ขอช้าที่สุดคือ อายุงาน 30 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 11 คน ขอตำแหน่งเร็วที่สุดเมื่ออายุงาน 10 – 14 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 15 – 19 ปี จำนวน 1 คน และ 20 - 24 ปี จำนวน 6 คน โดยผู้ขอช้าที่สุดคือ อายุงาน 30 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 6 คน ขอตำแหน่งเร็วที่สุดเมื่ออายุราชการ 20 – 24 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 25 – 29 ปี จำนวน 2 คน โดยผู้ขอช้าที่สุดคือ อายุงาน 30 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตาม อายุงาน ณ วันที่เสนอผลงานทางวิชาการแก่คณะ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	2 ปี	3 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี	7 ปี	8 ปี	9 ปี	10 ปี ขึ้นไป	รวม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2		1	5	10		1		10	29
รองศาสตราจารย์		1				1	1		1	4
ศาสตราจารย์								1		1
รวม	2	1	1	5	10	1	2	1	11	34
ร้อยละ	5.88	2.94	2.94	14.71	29.41	2.94	5.88	2.94	32.35	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 37 คน ขอตำแหน่งทางวิชาการเร็วที่สุด เมื่ออายุงาน 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 รองลงมาคือ 3 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 โดยอายุงานมากที่สุดที่ขอตำแหน่งทางวิชาการ คือ 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35

ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 29 คน ขอตำแหน่งเร็วที่สุดตอนอายุงาน 2 ปี จำนวน 2 คน รองลงมาคือ 4 ปี จำนวน 1 คน และ 5 ปี จำนวน 5 คน ตามลำดับ โดยผู้ขอช้าที่สุดคือ อายุงาน 6 ปีและ 10 ปีขึ้นไป จำนวนเท่ากัน คือ 10 คน

โดยผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ขอตำแหน่งเมื่ออายุงาน 10 ปี ขึ้นไป เนื่องจากขอตำแหน่งหลังกลับจากลาศึกษา และ อายุงานที่มีผู้ขอตำแหน่งจำนวนมากที่สุดคือ 6 ปี เนื่องจาก

ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 10/2555 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2555 เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจ้าง การบรรจุแต่งตั้ง และทำสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย กำหนดไว้ว่า “พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภายในระยะเวลา 7 ปี โดยไม่นับรวมระยะเวลาที่ลาศึกษา ฝึกอบรม หรือไป ปฏิบัติการวิจัย หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าสิ้นสุดสัญญาจ้าง” จึงทำให้ปีที่ 6 มีผู้ขอ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มากที่สุด

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 4 คน ขอตำแหน่งเร็วที่สุดเมื่ออายุงาน 3 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 7 ปี จำนวน 1 คน และ 8 ปี จำนวน 1 คน โดยผู้ขอช้าที่สุดคือ อายุราชการ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

โดยผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ขอตำแหน่งเมื่ออายุงาน 10 ปี ขึ้นไปนั้นเนื่องจากลา ศึกษาจนสำเร็จการศึกษาแล้วแล้วจึงขอตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ขอตำแหน่งเมื่ออายุงาน 9 ปี จำนวน 1 คน

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามการขอประเมินการสอนและ ส่งผลงานวิชาการ

หน่วย: คน

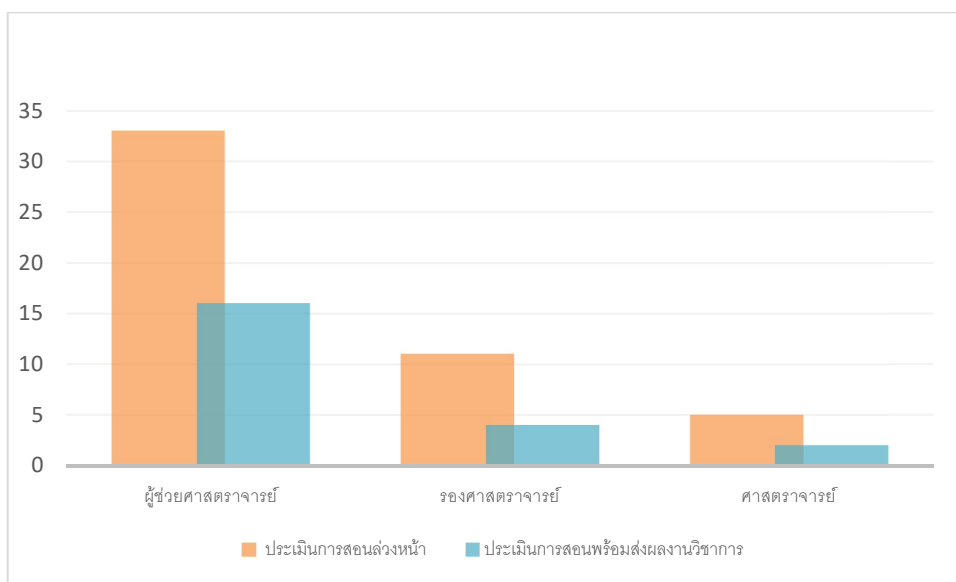
ตำแหน่งทาง วิชาการ	ประเมินการสอนล่วงหน้า	ประเมินการสอนพร้อมส่ง ผลงานวิชาการ	รวม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	33	16	49
รองศาสตราจารย์	11	4	15
ศาสตราจารย์	5	2	7
รวม	49	22	71
ร้อยละ	69.01	30.99	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเมินการสอนล่วงหน้ามากที่สุด คือ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 69.01 รองลงมาคือ ขอประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.99

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ประเมินการสอนล่วงหน้า มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 67.35 รองลงมาคือประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.65

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 15 คน ประเมินการสอนล่วงหน้า มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” จำนวน 7 คน ประเมินการสอนล่วงหน้า มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

รูปกราฟที่ 4 แสดงการส่งผลงานเข้าสู่กระบวนการขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 การประเมินผลการสอน

ผลการวิเคราะห์การประเมินการสอนของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย ระดับชำนาญ ชำนาญพิเศษ และเชี่ยวชาญ ผลการประเมินผ่านแบบมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข คะแนนประเมินโดยเฉลี่ยในแต่ละส่วน ข้อเสนอจากคณะกรรมการประเมินผลการสอน ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน ดังตารางที่ 15 – 32

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการที่ขอ และผลประเมินการสอน

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ชำนาญ	ชำนาญพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ไม่ต้องประเมิน	รวม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	22	26	1	-	49
รองศาสตราจารย์		11	4	-	15
ศาสตราจารย์			6	*1	7
รวม	22	37	11	1	71
ร้อยละ	30.99	52.11	15.49	1.41	100.00

* ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเมินการสอนได้ในระดับ**ชำนาญพิเศษมากที่สุด** คือ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 52.86 รองลงมาคือ ชำนาญ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และ เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 ตามลำดับ

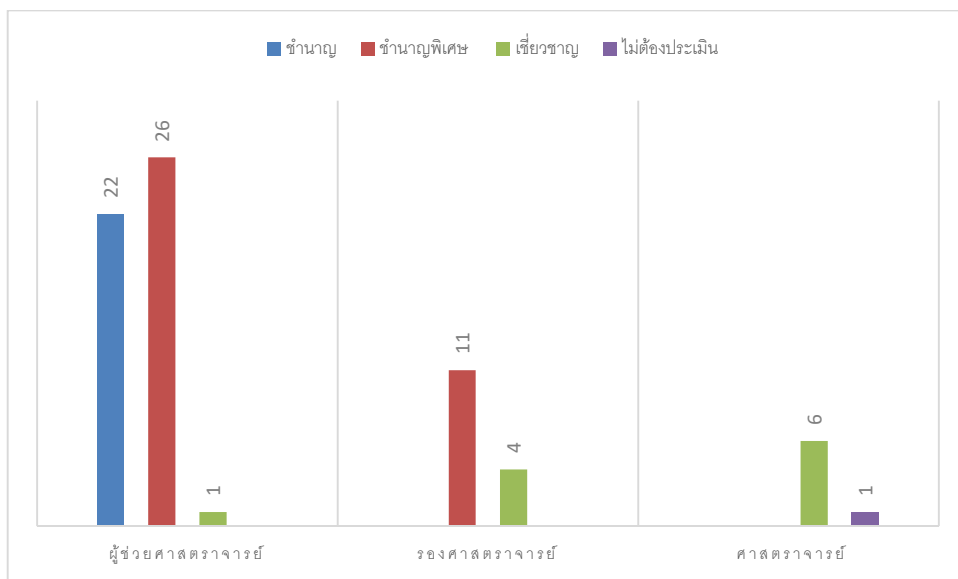
ผู้ขอตำแหน่ง**ผู้ช่วยศาสตราจารย์** จำนวน 49 คน **ประเมินการสอนได้ในระดับชำนาญพิเศษมากที่สุด** จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือระดับชำนาญ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 โดยระดับเชี่ยวชาญน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04

ผู้ขอตำแหน่ง**รองศาสตราจารย์** จำนวน 15 คน **ประเมินการสอนได้ในระดับชำนาญพิเศษมากที่สุด** จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ผู้ขอตำแหน่ง**ศาสตราจารย์** จำนวน 6 คน **ประเมินการสอนได้ในระดับเชี่ยวชาญ**ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2550 และ 2560 กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะขอ

ตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับชำนาญ ผู้ที่จะขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับชำนาญพิเศษ และ ผู้ที่จะขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับเชี่ยวชาญ

รูปกราฟที่ 5 แสดงผลประเมินการสอนของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชาและผลประเมินการสอน

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ชำนาญ	ชำนาญพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ไม่ต้องประเมิน	รวม
ภาษาไทย	3	5	-	-	8
ภาษาตะวันตก	2	3	-	-	5
ภาษาตะวันออก	1	3	-	-	4
ภาษาอังกฤษ	6	7	2	-	15
มนุษยศาสตร์	4	5	1	-	10
สังคมศาสตร์	4	10	7	*1	22
สารสนเทศศาสตร์	2	4	1	-	7
รวม	22	37	11	1	71
ร้อยละ	30.99	52.11	15.49	1.41	100.00

* ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ขอตำแหน่งสังกัดสาขาวิชา “ภาษาตะวันตก” สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ประเมินการสอนได้ในระดับ**ชำนาญ** มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือสาขาวิชา “ภาษาไทย” คิดเป็นร้อยละ 37.5 และ สาขาวิชา “สารสนเทศศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 28.57 ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัดสาขาวิชา “ภาษาตะวันออก” ประเมินการสอนได้ในระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือสาขาวิชา “ภาษาไทย” คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ สาขาวิชา “ภาษาตะวันตก” คิดเป็นร้อยละ 60 ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัดสาขาวิชา “สังคมศาสตร์” ประเมินการสอนได้ในระดับ**เชี่ยวชาญ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือสาขาวิชา “สารสนเทศศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” คิดเป็นร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาและผลประเมินการสอน

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ชำนาญ	ชำนาญพิเศษ	เชี่ยวชาญ	รวม
ภาษาไทย	3	2	-	5
ภาษาตะวันตก	2	2	-	4
ภาษาตะวันออก	1	3	-	4
ภาษาอังกฤษ	6	7	1	14
มนุษยศาสตร์	4	2	-	6
สังคมศาสตร์	4	7	-	11
สารสนเทศศาสตร์	2	3	-	5
รวม	22	26	1	49
ร้อยละ	44.90	53.06	2.04	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่าผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ประเมินการสอบได้ในระดับ **ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือ **ชำนาญ** จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 และ **เชี่ยวชาญ** จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04 ตามลำดับ โดยตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 กำหนดไว้ว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับ “ชำนาญ” จึงจะสามารถเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งได้

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาไทย” ประเมินการสอบได้ระดับ**ชำนาญ**มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญพิเศษ** คิดเป็นร้อยละ 40

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตก” ประเมินการสอบได้ระดับ**ชำนาญ** และ **ชำนาญพิเศษ** เท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันออก” ประเมินการสอบได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” ประเมินการสอบได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ **เชี่ยวชาญ** คิดเป็นร้อยละ 7.14

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” ประเมินการสอบได้ระดับ**ชำนาญ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญพิเศษ** คิดเป็นร้อยละ 33.33

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” ประเมินการสอบได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** จำนวน คิดเป็นร้อยละ 36.36

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” ประเมินการสอบได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาและผลประเมินการสอน

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ชำนาญ	ชำนาญพิเศษ	เชี่ยวชาญ	รวม	ร้อยละ
ภาษาไทย	-	3	-	3	20.00
ภาษาตะวันตก	-	1	-	1	6.67
ภาษาตะวันออก	-	-	-	-	0.00
ภาษาอังกฤษ	-	-	1	1	6.67
มนุษยศาสตร์	-	3	-	3	20.00
สังคมศาสตร์	-	3	3	6	40.00
สารสนเทศศาสตร์	-	1	-	1	6.67
รวม	0	11	4	15	100.00
ร้อยละ	0.00	73.33	26.67	100.00	

จากตารางที่ 18 พบว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 15 คน ประเมินการสอนได้ในระดับ “ชำนาญพิเศษ” มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือ “เชี่ยวชาญ” จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 โดยตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 กำหนดไว้ว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับ “ชำนาญพิเศษ” จึงจะสามารถเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งได้

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาไทย” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ**มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตก” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” ประเมินการสอนได้ระดับ**เชี่ยวชาญ**มากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ**มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ และเชี่ยวชาญ** มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาและผลประเมินการสอน

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ชำนาญ	ชำนาญพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ไม่ต้องประเมิน	รวม	ร้อยละ
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-
ภาษาตะวันตก	-	-	-	-	-	-
ภาษาตะวันออก	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-	-
มนุษยศาสตร์	-	-	1	-	1	14.29
สังคมศาสตร์	-	-	4	*1	5	71.43
สารสนเทศศาสตร์	-	-	1	-	1	14.29
รวม	-	-	6	1	7	100.00
ร้อยละ	-	-	100.00		100.00	

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 7 คน ประเมินการสอนได้ในระดับ “เชี่ยวชาญ” จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป จำนวน *1 คน สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ไม่ต้องประเมินการสอนตาม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

ตารางที่ 20 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยและผลการประเมิน จำแนกตามตำแหน่งทาง
วิชาการที่ขอ

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	คะแนนประเมินการสอน (เต็ม 100 คะแนน)	ผลการประเมิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	72.14	ชำนาญพิเศษ
รองศาสตราจารย์	79.46	ชำนาญพิเศษ
ศาสตราจารย์	89.77	เชี่ยวชาญ

จากตารางที่ 20 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย 72.14 อยู่ในระดับ “ชำนาญพิเศษ” ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย 79.46 อยู่ในระดับ “ชำนาญพิเศษ” และผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย 89.77 อยู่ในระดับ “เชี่ยวชาญ”

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยของผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	คะแนนประเมินการสอน (เต็ม 100 คะแนน)	ระดับ
ภาษาไทย	69.58	ชำนาญ
ภาษาตะวันตก	72.37	ชำนาญพิเศษ
ภาษาตะวันออก	74.23	ชำนาญพิเศษ

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยของผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด (ต่อ)

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	คะแนนประเมินการสอน (เต็ม 100 คะแนน)	ระดับ
ภาษาอังกฤษ	71.99	ชำนาญพิเศษ
มนุษยศาสตร์	70.60	ชำนาญ
สังคมศาสตร์	73.16	ชำนาญพิเศษ
สารสนเทศศาสตร์	74.30	ชำนาญพิเศษ

จากตารางที่ 21 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 74.30 คะแนน อยู่ในระดับ “ชำนาญพิเศษ” รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันออก 74.23 คะแนน อยู่ระดับ “ชำนาญพิเศษ” โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 69.58 คะแนน อยู่ในระดับ “ชำนาญ”

ตารางที่ 22 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยของผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนก
ตามสาขาวิชาที่สังกัด

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	คะแนนประเมินการสอน (เต็ม 100 คะแนน)	ระดับ
ภาษาไทย	74.08	ชำนาญพิเศษ
ภาษาตะวันตก	79.60	ชำนาญพิเศษ
ภาษาตะวันออก	-	-
ภาษาอังกฤษ	86.85	เชี่ยวชาญ
มนุษยศาสตร์	74.80	ชำนาญพิเศษ
สังคมศาสตร์	83.06	ชำนาญพิเศษ
สารสนเทศศาสตร์	80.50	ชำนาญพิเศษ

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 86.85 คะแนน อยู่ในระดับ “เชี่ยวชาญ” รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 83.06 คะแนน อยู่ระดับ “ชำนาญพิเศษ” โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 74.08 คะแนน อยู่ในระดับ “ชำนาญพิเศษ” โดยสาขาวิชาภาษาตะวันออกยังไม่มีผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ตารางที่ 23 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยของผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	คะแนนประเมินการสอน (เต็ม 100 คะแนน)	ระดับ
ภาษาไทย	-	-
ภาษาตะวันตก	-	-
ภาษาตะวันออก	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-
มนุษยศาสตร์	88.80	เชี่ยวชาญ
สังคมศาสตร์	88.50	เชี่ยวชาญ
สารสนเทศศาสตร์	95.80	เชี่ยวชาญ

จากตารางที่ 23 พบว่าผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 95.80 คะแนน อยู่ในระดับ “เชี่ยวชาญ” รองลงมาคือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ 88.80 คะแนน อยู่ระดับ “เชี่ยวชาญ” โดยสาขาวิชาสังคมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 88.50 คะแนน อยู่ในระดับ “เชี่ยวชาญ”

ตารางที่ 24 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยรายข้อ (ข้อละ 25 คะแนน) ของผู้ขอตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4
ภาษาไทย	15.63	15.21	15.83	22.92
ภาษาตะวันตก	18.08	17.92	16.67	19.70
ภาษาตะวันออก	17.44	18.33	17.21	21.25
ภาษาอังกฤษ	17.29	17.35	17.15	20.20
มนุษยศาสตร์	16.78	16.39	16.75	20.64
สังคมศาสตร์	17.35	17.50	17.26	21.05
สารสนเทศศาสตร์	18.44	18.50	17.50	19.86

จากตารางที่ 24 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 1 ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสาร คำสอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด คือ 18.44 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก 18.08 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 15.63 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 2 ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 18.50 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันออก 18.33 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 15.21 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 3 ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 17.50 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 17.26 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 15.83 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาภาษาไทย ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 4 ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญูณความเป็นครู” มากที่สุด คือ 22.92 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันออก 21.25 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาตะวันตก ได้คะแนนเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ 19.70 คะแนน

ตารางที่ 25 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยรายข้อ (ข้อละ 25 คะแนน) ของผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4
ภาษาไทย	16.91	19.00	18.72	19.44
ภาษาตะวันตก	17.10	20.80	20.40	21.30
ภาษาตะวันออก	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	20.85	21.00	22.50	22.50
มนุษยศาสตร์	18.73	17.50	17.90	20.67
สังคมศาสตร์	21.04	20.18	19.93	21.91
สารสนเทศศาสตร์	19.67	18.33	17.50	25.00

จากตารางที่ 25 พบว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 1 ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำสอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด คือ 21.04 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 20.85 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 16.91 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 2 ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 21.00 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก 20.80 คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 17.50 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 3 ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 22.50 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก 20.40 คะแนน โดยสาขาวิชาสังคมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 19.93 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 4 ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญานความเป็นครู” มากที่สุด คือ 25.00 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 21.91 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทย ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 19.44 คะแนน

ตารางที่ 26 แสดงคะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยรายข้อ (ข้อละ 25 คะแนน) ของผู้ขอตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด

หน่วย: คะแนน

สาขาวิชา	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4
ภาษาไทย	-	-	-	-
ภาษาตะวันตก	-	-	-	-
ภาษาตะวันออก	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-
มนุษยศาสตร์	21.30	22.50	22.50	22.50
สังคมศาสตร์	21.38	21.95	22.53	22.65
สารสนเทศศาสตร์	23.00	24.70	23.20	24.90

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้
คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 1 ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำ
สอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด คือ 23.00 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 21.38
คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 21.30 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอน
เฉลี่ย “ข้อ 2 ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” มาก
ที่สุด คือ 24.70 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ 22.50 คะแนน โดยสาขาวิชา
สังคมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 21.95 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอน
เฉลี่ย “ข้อ 3 ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 23.20 คะแนน รองลงมา
คือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 22.53 คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ
22.50 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอน
เฉลี่ย “ข้อ 4 ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญูณความเป็นครู” มากที่สุด คือ 24.90
คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 22.65 คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ได้คะแนน
เฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 22.50 คะแนน

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามผลการประเมินการสอนที่ผ่านแบบ
มีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข	ผ่านแบบมีเงื่อนไข	ไม่ต้องประเมินการสอน	รวม
ภาษาอังกฤษ	13	2	-	15
ภาษาไทย	2	6	-	8
ภาษาตะวันตก	3	2	-	5
ภาษาตะวันออก	3	1	-	4
สังคมศาสตร์	13	8	*1	22
มนุษยศาสตร์	5	5	-	10
สารสนเทศศาสตร์	7	-	-	7
รวม	46	24	1	71
ร้อยละ	64.79	33.80	1.41	100

* ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

จากตารางที่ 27 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 71 คน ผ่านประเมินการสอนผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 64.79 รองลงมาคือผ่านแบบมีเงื่อนไขจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 คน โดยผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ในปีงบประมาณ 2562 สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 โดยอนุโลม

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข” มากที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของแต่ละสาขาวิชา คือ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ที่ประเมินการสอนจำนวน 7 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขทั้ง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่ประเมินการสอน จำนวน 15 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 13 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และสาขาวิชาภาษาตะวันออก ประเมินการสอน จำนวน 4 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ตามลำดับ

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาไทย ประเมินการสอนจำนวน 8 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ

75 รองลงมาคือสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ประเมินการสอนจำนวน 10 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และสาขาวิชาภาษาตะวันตก ประเมินการสอน จำนวน 5 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไขจำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 40 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำแนกตามผลการประเมินการสอนที่ผ่านแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข	ผ่านแบบมีเงื่อนไข	รวม
ภาษาอังกฤษ	12	2	14
ภาษาไทย	2	3	5
ภาษาตะวันตก	2	2	4
ภาษาตะวันออก	3	1	4
สังคมศาสตร์	8	3	11
มนุษยศาสตร์	3	3	6
สารสนเทศศาสตร์	5	-	5
รวม	35	14	49
ร้อยละ	71.43	28.57	100.00

จากตารางที่ 28 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 49 คน ผ่านประเมินการสอนผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 คน

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของแต่ละสาขาวิชา คือ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ที่ประเมินการสอน 5 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขทั้ง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ประเมินการสอน 14 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และสาขาวิชาภาษาตะวันออก ประเมินการสอน 4 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ตามลำดับ

ส่วนสาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของแต่ละสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาไทย ที่ประเมินการสอน จำนวน 5 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาตะวันตกและสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ที่ขอประเมินการสอนจำนวน 4 และ 6 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข 2 และ 3 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามผลการประเมินการสอนที่ผ่านแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข	ผ่านแบบมีเงื่อนไข	รวม
ภาษาอังกฤษ	1		1
ภาษาไทย		3	3
ภาษาตะวันตก	1		1
ภาษาตะวันออก			0
สังคมศาสตร์	3	3	6
มนุษยศาสตร์	1	2	3
สารสนเทศศาสตร์	1		1
รวม	7	8	15
ร้อยละ	46.67	53.33	100.00

จากตารางที่ 29 พบว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 15 คน ผ่านประเมินการสอนผ่านแบบมีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ที่ประเมินการสอนสาขาวิชาละ 1 คน และผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขทั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ประเมินการสอน 6 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ส่วนสาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาไทย ที่ประเมินการสอน จำนวน 3 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไขทั้ง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขามนุษยศาสตร์ ที่ขอประเมินการสอนจำนวน 3 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไขจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามผลการประเมินการสอนที่ผ่านแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข	ผ่านแบบมีเงื่อนไข	ไม่ต้องประเมินการสอน	รวม
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-
ภาษาไทย	-	-	-	-
ภาษาตะวันตก	-	-	-	-
ภาษาตะวันออก	-	-	-	-
สังคมศาสตร์	2	2	*1	5
มนุษยศาสตร์	1	-	-	1
สารสนเทศศาสตร์	1	-	-	1
รวม	4	2	1	7
ร้อยละ	64.79	33.80	1.41	100

* ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

จากตารางที่ 30 พบว่าผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 7 คน ผ่านประเมินการสอนผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 64.79 รองลงมาคือผ่านแบบมีเงื่อนไขจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 โดยผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ในปีงบประมาณ 2562 สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 โดยอนุโลม

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา คือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ที่ประเมินการสอนสาขาวิชาละ 1 คน และผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขทั้ง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ประเมินการสอน 4 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ส่วนสาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา มีเพียงสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ประเมินการสอน จำนวน 4 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 31 แสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินผลการสอนที่พบบ่อย จำแนกเป็นข้อตามแบบรายงานประเมินการสอน

ข้อ	ข้อเสนอแนะ
1. ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำสอน หรือสื่อการสอน	1. ตรวจสอบคำอธิบายรายวิชากับเนื้อหาบทหัวข้อของบทเรียนให้สัมพันธ์กัน 2. ควรมีความนำ(Introduction) นำเข้าเนื้อหาและสรุปท้ายแต่ละบท 3. ควรเพิ่มกรณีศึกษา(Case Studies) ให้นักศึกษาได้ศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น 4. ควรเพิ่มวัตถุประสงค์การเรียนการสอนแบบภาพรวมในตัวเล่มด้วย 5. ควรมีการอ้างอิงเอกสารที่ทันสมัย 6. ภาพประกอบ หรือตารางต่างๆ ในเล่มหากเป็นการนำมาจากแหล่งอื่นต้องอ้างอิงแหล่งที่มาด้วยทุกภาพ 7. ตรวจสอบภาษาและพิสูจน์อักษร 8. ตรวจสอบการอ้างอิง หากมีการอ้างอิงในเนื้อหาต้องระบุในบรรณานุกรมด้วย และควรใช้รูปแบบการอ้างอิงตามหลักสากลและสม่ำเสมอทั้งเล่ม 9. การอ้างอิง ควรอ้างอิงจากต้นฉบับไม่ควรมี “อ้างถึงใน” มากเกินไป เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือทางวิชาการ 10. ในแบบฝึกหัดท้ายบทควรมีกิจกรรมที่เน้นให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพิ่มเติมขึ้น 11. การอ้างอิงควรอ้างอิงจากตำราหนังสือหรือเอกสารวิชาการเป็นหลัก เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือในเชิงวิชาการส่วนเว็บไซต์ควรจัดให้เป็นแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาไปศึกษาเพิ่มเติมในการอ้างอิงจากเว็บไซต์ควรอ้างอิงเฉพาะที่จำเป็น 12. เพิ่มการอ้างอิงในเนื้อหาที่สะท้อนถึงการสังเคราะห์องค์ความรู้อย่างครบถ้วนและทันสมัย

ตารางที่ 31 แสดงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินผลการสอนที่พบบ่อย จำแนกเป็นข้อตามแบบรายงานประเมินการสอน (ต่อ)

ข้อ	ข้อเสนอแนะ
2. ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน	1. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนควรมีกิจกรรมให้นักศึกษามีส่วนร่วมที่หลากหลาย เช่น มีการอภิปรายและนำเสนอหน้าชั้นเรียน 2. ควรปรับเกณฑ์การประเมินให้สอดคล้องกับ Curriculum Mapping ที่ระบุไว้ในการประเมิน 5 ด้าน
3. ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน	1. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มเติมและหลากหลาย เช่น ให้นักศึกษาอภิปรายคำตอบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก (ประมาณ 3 คน) และให้เฉลยคำตอบโดยให้กลุ่มอื่นซักถาม (Think Pair Share) 2. ควรจัดกิจกรรมหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลายเพิ่มขึ้น เช่น กิจกรรมกลุ่มให้นักศึกษาวิเคราะห์และรายงานในชั้นเรียน
4. ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญานความเป็นครู	1. ควรมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน และนำข้อเสนอมาแก้ไข ปรับปรุงอย่างไร 2. ควรมีการสอดแทรกจรรยาบรรณในวิชาชีพสารสนเทศในเนื้อหา

จากตารางที่ 31 พบว่าคณะกรรมการประเมินการสอนมีข้อเสนอแนะในข้อ 1 “ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำสอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด รองลงมาคือข้อ 2 “ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” และ ข้อ 3 “ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน” โดยข้อ 4 “ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญานความเป็นครู” เสนอแนะน้อยที่สุดแต่ได้คะแนนประเมินในข้อนี้มากที่สุด

ตารางที่ 32 แสดงระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการ
ประเมินการสอน จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทาง วิชาการ	น้อยกว่า 1 เดือน	1-2 เดือน	2-3 เดือน	3-4 เดือน	5 เดือน ขึ้นไป	รวม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	21	8	2	2	-	33
รองศาสตราจารย์	4	2	3	1	1	11
ศาสตราจารย์	1	4	-	-	-	5
รวม	26	14	5	3	1	49
ร้อยละ	53.06	28.57	10.20	6.12	2.04	100

จากตารางที่ 32 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 49 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือใช้ระยะเวลา 1- 2 เดือน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และใช้ระยะเวลา “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 33 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน เร็วที่สุดคือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 รองลงมาคือใช้ระยะเวลา 1- 2 เดือน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 2-3 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาดำเนินการ คือ 1 – 2 เดือน

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 11 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน เร็วที่สุดคือ 2 - 3 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ 3 – 4 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาดำเนินการ คือ 2 - 3 เดือน

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 5 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอนเร็วที่สุดคือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาคือ 1- 2 เดือน จำนวน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาดำเนินการ คือ 1 – 2 เดือน

ตอนที่ 3 การประเมินผลงานทางวิชาการ

ผลการวิเคราะห์การประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย ประเภทของผลงานทางวิชาการที่ใช้เสนอขอตำแหน่ง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ (ระดับชาติ/นานาชาติ) จำนวนผู้ผ่านและไม่ผ่านการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เหตุผลที่ไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องจนผ่าน คณะกรรมการประจำคณะ ดังตารางที่ 33 - 48

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ที่ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามประเภทของผลงานทางวิชาการ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	บทความวิชาการ				ผลงานวิจัย				ตำรา/ หนังสือ	ผลงาน วิชาการ ลักษณะอื่น (งานแปล)	ผลงาน วิชาการ รับใช้ สังคม	
	เผยแพร่ในวารสาร		เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ		เผยแพร่ในวารสาร		เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ					รายงาน การวิจัย ฉบับ สมบูรณ์
	ระดับชาติ	ระดับนานาชาติ	ระดับชาติ	ระดับนานาชาติ	ระดับชาติ	ระดับนานาชาติ	ระดับชาติ	ระดับนานาชาติ				
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	30	7	4	1	27	11	3	8	-	4	1	-
รองศาสตราจารย์	1	-	-	-	12	6	-	1	1	15	1	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	4	5	2	5	-	7	-	-
รวม	31	7	4	1	43	22	5	14	1	26	2	-

จากตารางที่ 33 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการใช้ผลงานทางวิชาการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 43 คน รองลงมาคือ “บทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 31 คน และ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 26 คน “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 22 คน ผลงานวิชาการลักษณะอื่น (งานแปล) จำนวน 2 คน ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ใช้ผลงานทางวิชาการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 30 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 27 คน และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 11 คน “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 4 คน “บทความทางวิชาการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” และ “ผลงานวิชาการลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ใช้ผลงานทางวิชาการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 15 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 12 คน และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 6 คน “บทความทางวิชาการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัยเผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัยเผยแพร่เล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์” “ผลงานวิชาการลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 7 คน รองลงมาเท่ากัน คือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวน 5 คน และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 4 คน “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวน 2 คน ตามลำดับ

ส่วนผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่เคยนำมาใช้ในการขอตำแหน่งเลย คือ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่ใช้ผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทในการขอตำแหน่ง จำแนกตามสาขาวิชา

หน่วย: คน

ผลงานทางวิชาการ	ภาษาไทย	ภาษา ตะวันตก	ภาษา ตะวันออก	ภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	สารสนเทศ ศาสตร์	รวม
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	5	4	3	8	2	6	2	30
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	3	-	-	3	-	1	-	7
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	-	-	-	-	2	-	1	3
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	-	-	-	-	-	-	-	0
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	1	2	2	7	4	6	5	27
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	-	-	-	3	1	6	1	11
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	-	-	-	-	2	-	1	3
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	-	1	-	2	1	-	4	8
ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	-	-	-	-	-	-	-	0
ตำรา/หนังสือ	1	-	-	-	1	2	-	4
ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)	-	-	1	-	-	-	-	0
ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม	-	-	-	-	-	-	-	0

จากตารางที่ 34 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัด**สาขาวิชาภาษาไทย** ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง มากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 5 คน รองลงมา คือ “บทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 3 คน และ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน เท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาตะวันตก ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 4 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 2 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาตะวันออก ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 3 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 2 คน และ “ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 8 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 7 คน “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 4 คน รองลงมา คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 2 คน และ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” “ตำรา/หนังสือ” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คนตามลำดับ

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 6 คน รองลงมาคือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 2 คน และ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 5 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการ

ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวน 4 คน “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 2 คน และ “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวน เท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

โดยผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ไม่ใช้ในการขอตำแหน่ง ได้แก่ “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย เผยแพร่ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์” และ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

จากตารางที่ 35 พบว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัด**สาขาวิชาภาษาไทย** ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุดเท่ากัน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 3 คน รองลงมา คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 2 คน และ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาตะวันตก ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุดเท่ากัน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ตำรา/หนังสือ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน รองลงมา คือ “ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 6 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์” จำนวนเท่ากันคือ 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

โดยผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ไม่ใช้ในการขอตำแหน่ง ได้แก่ “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” และ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

จากตารางที่ 36 พบว่าผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สังกัด**สาขามนุษยศาสตร์** จำนวน 1 คน ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 5 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 4 คน โดย “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

โดย ผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ไม่ใช้ในการขอตำแหน่ง ได้แก่ “ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์” “ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น” และ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนผลงานทางวิชาการที่ใช้ออตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำแนกตามจำนวนเรื่องของผลงานทางวิชาการ

หน่วย: คน

ผลงานทางวิชาการ	1 เรื่อง	2 เรื่อง	3 เรื่อง	4 เรื่อง	รวม
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	15	17	2	1	35
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	7	-	-	-	-
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	3	-	-	1	4
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	1	-	-	-	1
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	22	4	1	-	-
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	9	2	-	-	11
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	2	1	-	-	3
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	8	-	-	-	8
ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	-	-	-	-	-
ตำรา/หนังสือ	1	3	-	-	4
ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)	1	-	-	-	1
ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 37 พบว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้ **บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ** ขอตำแหน่งมากที่สุดคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 2 เรื่อง จำนวน 17 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 15 คน 3 เรื่อง จำนวน 2 คน ตามลำดับ

บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 7 คน โดยผู้ขอจำนวน 3 คน สังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 3 คน

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ มากที่สุดคือ 3 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 2 เรื่อง จำนวน 4 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 22 คน ตามลำดับ โดยหนึ่งในจำนวนนี้คือผู้ขอที่สังกัด สาขาวิชาภาษาตะวันออก ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 3 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 9 คน รองลงมาคือ

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 2 คน

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 8 คน โดยผู้ขอจำนวน 1 คน สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตำรา/หนังสือ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 3 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล) มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอตำแหน่ง สังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันออก ไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนผลงานทางวิชาการที่ใช้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามจำนวน เรื่องของผลงานทางวิชาการ

หน่วย: คน

ผลงานทางวิชาการ	1 เรื่อง	2 เรื่อง	3 เรื่อง	4 เรื่อง	5 เรื่อง	รวม
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	-	-	-	-	1	1
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	1	-	-	-	-	1
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	-	-	--	-	-	-
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	-	1	-	-	-	1
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	4	4	2	1	-	11
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	3	1	-	-	1	4

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนผลงานทางวิชาการที่ใช้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามจำนวนเรื่องของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

หน่วย: คน

ผลงานทางวิชาการ	1 เรื่อง	2 เรื่อง	3 เรื่อง	4 เรื่อง	5 เรื่อง	รวม
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	1	-	-	-	-	1
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	1	-	-	-	-	1
ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	1	-	-	-	-	1
ตำรา/หนังสือ	14	1	-	-	-	15
ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)	1	-	-	-	-	1
ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 38 พบว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ใช้**บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ** ขอตำแหน่งมากที่สุดคือ 5 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย และไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย และไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 3 คน รองลงมาคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย และไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง และ 1 เรื่อง จำนวนเท่ากันคือ 4 คน รองลงมาคือ 3 เรื่อง จำนวน 2 คน และ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 1 คน และสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 1 คน ไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 3 เรื่อง จำนวน 2 คน 2 เรื่อง จำนวน 4 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 4 คน ตามลำดับ

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ตำรา/หนังสือ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 14 คน

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล) มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนผลงานทางวิชาการที่ใช้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามจำนวนเรื่อง
ของผลงานทางวิชาการ

หน่วย: คน

ผลงานทางวิชาการ	1 เรื่อง	2 เรื่อง	3 เรื่อง	4 เรื่อง	7 เรื่อง	9 เรื่อง	13 เรื่อง	22 เรื่อง	รวม
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	2	1	1	-	-	-	-	-	4
ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	-	-	2	-	-	1	1	1	5
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ	1	-	1	-	-	-	-	-	2

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามจำนวนเรื่อง
ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

หน่วย: คน

ผลงานทางวิชาการ	1 เรื่อง	2 เรื่อง	3 เรื่อง	4 เรื่อง	7 เรื่อง	9 เรื่อง	13 เรื่อง	22 เรื่อง	รวม
ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	3	-	-	1	1	-	-	-	4
ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ตำรา/หนังสือ	3	4	-	-	-	-	-	-	7
ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 39 พบว่าผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ใช้ **ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ** ขอตำแหน่งมากที่สุดคือ 3 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 2 เรื่อง และ 1 เรื่อง จำนวนเท่ากันคือ 1 คน ตามลำดับ

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 22 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 13 เรื่อง จำนวน 1 คน และ 9 เรื่อง จำนวน 1 คน 3 เรื่อง จำนวน 4 คน ตามลำดับ

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 3 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 7 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน ตามลำดับ

ตำรา/หนังสือ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 4 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 3 คน

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	รอผล	รวม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	40	4	5	49
รองศาสตราจารย์	11	2	2	15
ศาสตราจารย์	5	1	1	7
รวม	56	7	8	71
ร้อยละ	78.87	9.86	11.27	100

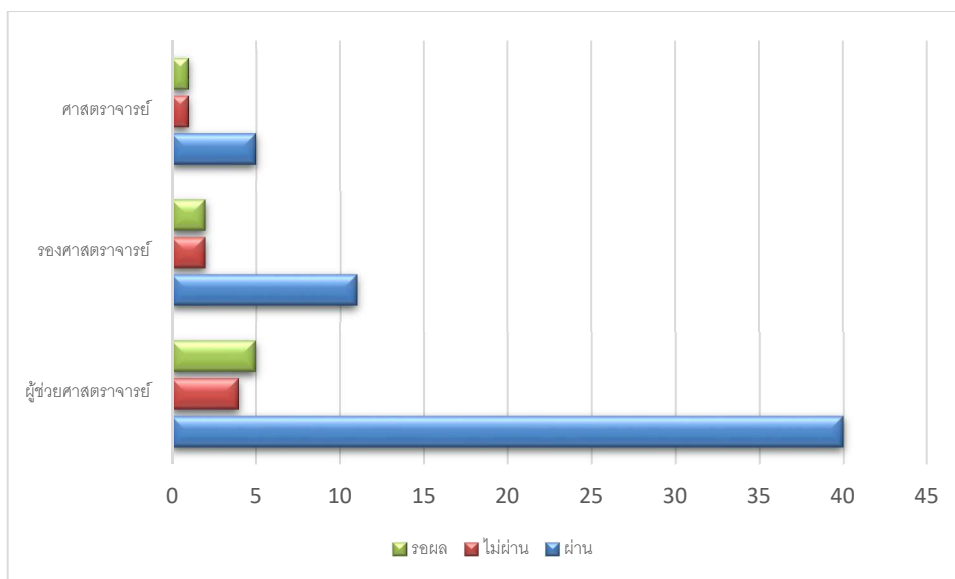
* ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2563

จากตารางที่ 40 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 71 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 78.87 ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.86 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.27

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง มากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 81.63 ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 15 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” จำนวน 7 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.53 (อยู่ระหว่างรอโปรดเกล้าฯ จำนวน 3 คน) ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

รูปกราฟที่ 6 แสดงผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชาและผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผ่าน	ไม่ผ่าน	รอดผล	รวม
ภาษาไทย	7	1	-	8
ภาษาตะวันตก	3	1	1	5
ภาษาตะวันออก	1	1	2	4
ภาษาอังกฤษ	10	2	3	15
มนุษยศาสตร์	9	1	-	10
สังคมศาสตร์	19	1	2	22
สารสนเทศศาสตร์	7	-	-	7
รวม	56	7	8	71
ร้อยละ	78.87	9.86	11.27	100.0

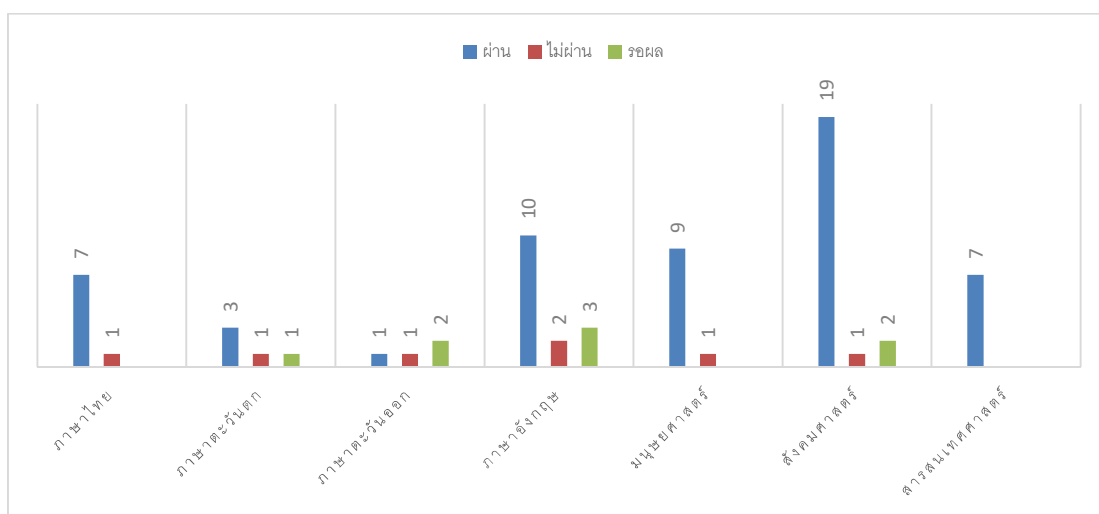
* ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2563

จากตารางที่ 41 พบว่าในสาขาวิชาที่ไม่มีผู้รื้อผล ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ของสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ค่าร้อยละมากที่สุด คือ ร้อยละ 100 รองลงมาคือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ร้อยละ 90 และ สาขาวิชาภาษาไทย ร้อยละ 87.50 ตามลำดับ

สาขาวิชากลุ่มที่มีผู้รื้อผล สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ค่าร้อยละมากที่สุด คือ ร้อยละ 86.36 รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 66.67 และ สาขาวิชาภาษาตะวันตก ร้อยละ 60 ตามลำดับ

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในสาขาวิชาที่ไม่มีผู้รื้อผล สาขาวิชาภาษาไทย ค่าร้อยละมากที่สุด คือ ร้อยละ 12.50 โดย สาขาวิชากลุ่มที่มีผู้รื้อผล สาขาวิชาภาษาตะวันออก ค่าร้อยละ มากที่สุด คือ ร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก ร้อยละ 20.00 และ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

“สาขาวิชาทางกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และภาษาไทย ได้แก่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาไทย มีค่าร้อยละของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ สูงกว่า สาขาวิชาทางกลุ่มภาษาต่างประเทศ”

รูปกราฟที่ 7 แสดงผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาและผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผ่าน	ไม่ผ่าน	รอผล	จำนวน
ภาษาไทย	5	-	-	5
ภาษาตะวันตก	2	1	1	4
ภาษาตะวันออก	1	1	2	4
ภาษาอังกฤษ	10	2	2	14
มนุษยศาสตร์	6	-	-	6
สังคมศาสตร์	11	-	-	11
สารสนเทศศาสตร์	5	-	-	5
รวม	40	4	5	49
ร้อยละ	81.63	8.16	10.20	100.00

* ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2563

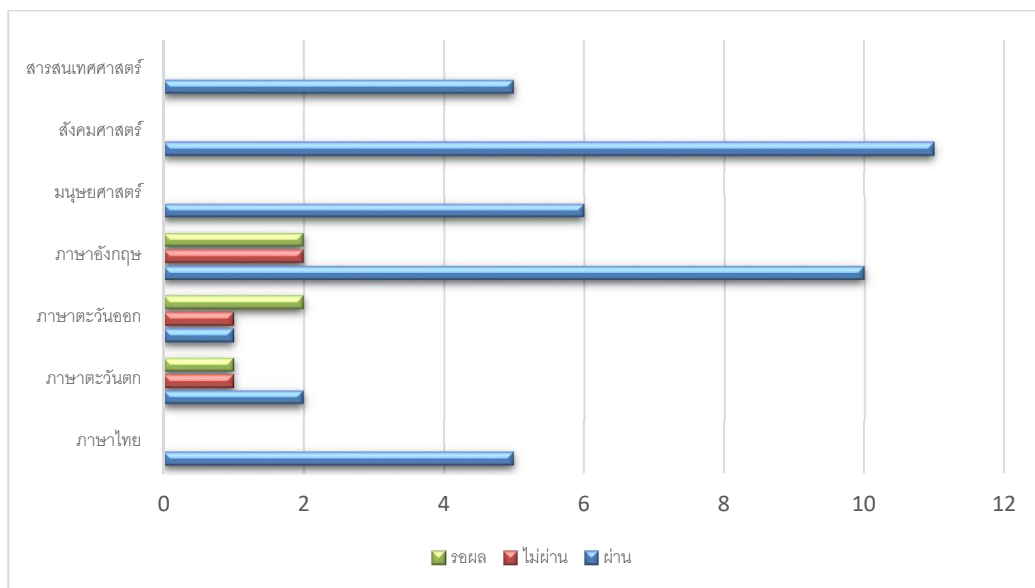
จากตารางที่ 42 พบว่าผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาที่ไม่มีผู้รอผล ของสาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ค่าร้อยละมากที่สุดเท่ากัน คือ ร้อยละ 100

สาขาวิชาที่มีผู้รอผล สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ค่าร้อยละมากที่สุด คือ ร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก ร้อยละ 50 และ สาขาวิชาภาษาตะวันออก ร้อยละ 25 ตามลำดับ

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มากที่สุดเท่ากัน คือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาภาษาตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 25.00 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 14.29

“สาขาวิชาทางกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และภาษาไทย ได้แก่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาไทย ที่ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทุกคน ส่วนสาขาวิชาทางกลุ่มภาษาต่างประเทศที่ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีผลต่อพนักงานมหาวิทยาลัยที่ต้องสิ้นสุดสัญญาจ้างตามประกาศ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 10/2555 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2555 เรื่อง หลักเกณฑ์
วิธีการจ้าง การบรรจุแต่งตั้ง และทำสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย และบางส่วนต้องลาศึกษาต่อ
เพื่อรักษาสถานภาพ”

รูปกราฟที่ 8 แสดงผลการพิจารณาผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
จำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาและผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วย: คน

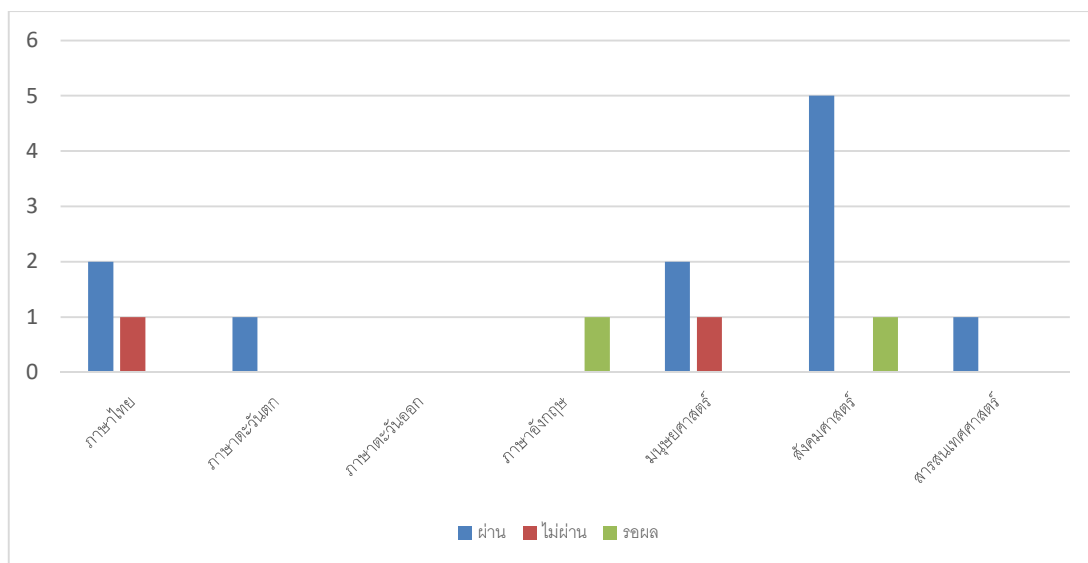
สาขาวิชา	ผ่าน	ไม่ผ่าน	รอผล	จำนวน
ภาษาไทย	2	1	-	3
ภาษาตะวันตก	1	-	-	1
ภาษาตะวันออก	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	1	1
มนุษยศาสตร์	2	1	-	3
สังคมศาสตร์	5	-	1	6
สารสนเทศศาสตร์	1	-	-	1
รวม	11	2	2	15
ร้อยละ	73.33	13.33	13.33	100.00

* ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2563

จากตารางที่ 43 พบว่าผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาที่ไม่มีผู้รอผล ของสาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ค่าร้อยละมากที่สุดเท่ากันคือ ร้อยละ 100 รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาไทย และ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ร้อยละเท่ากัน 66.67

สาขาวิชาที่มีผู้รอผล สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ค่าร้อยละมากที่สุด คือ 83.33 รองลงมา คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน อยู่ระหว่างรอผล

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

รูปกราฟที่ 9 แสดงผลการพิจารณาผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์
จำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาและผลการพิจารณา
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

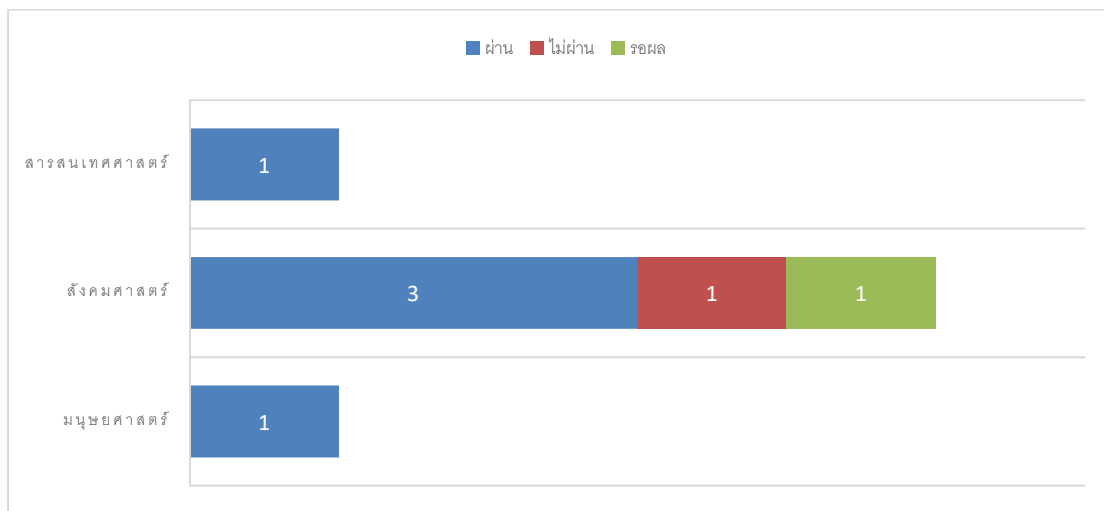
หน่วย: คน

สาขาวิชา	ผ่าน	ไม่ผ่าน	รอผล	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	-	-	-	-	-
ภาษาตะวันตก	-	-	-	-	-
ภาษาตะวันออก	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-
มนุษยศาสตร์	1	-	-	1	100
สังคมศาสตร์	3	1	1	5	100
สาธารณสุขศาสตร์	1	-	-	1	100
รวม	5	1	1	7	-
ร้อยละ	71.43	14.29	14.29	100.00	-

* ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2563

จากตารางที่ 44 พบว่าผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาที่ไม่มีผู้รอผล สาขาวิชามนุษยศาสตร์ และ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ค่าร้อยละมากที่สุดเท่ากัน คือ ร้อยละ 100 รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ร้อยละ 60

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

รูปกราฟที่ 10 แสดงผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามประเภทบุคลากรและผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วย: คน

ประเภทบุคลากร	ผ่าน	ไม่ผ่าน	รอผล	จำนวน
ข้าราชการ	18	3	4	25
พนักงานมหาวิทยาลัย	28	4	2	34
พนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ)	10	-	2	12
รวม	56	7	8	71
ร้อยละ	78.87	9.86	11.27	100.00

* ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2563

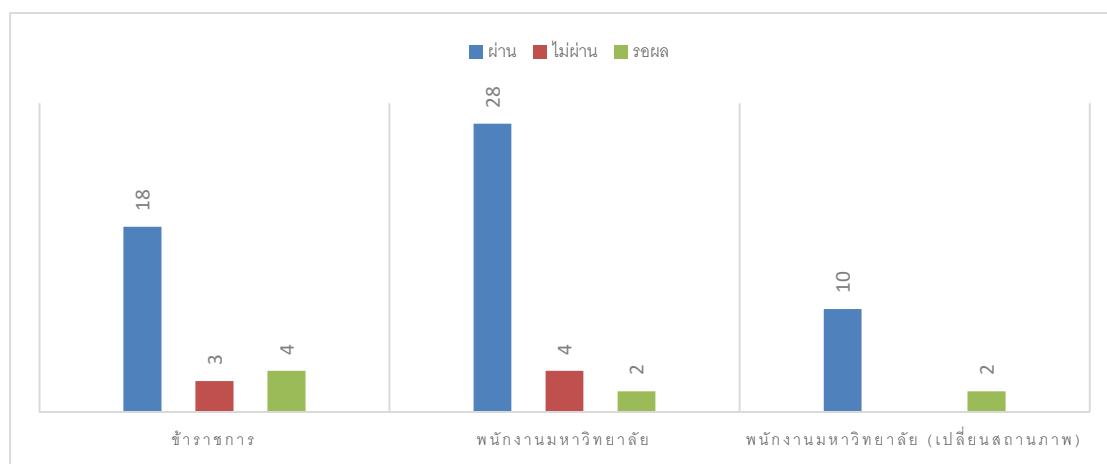
ตารางที่ 45 พบว่าบุคลากรประเภท “พนักงานมหาวิทยาลัย” ขอตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.89 รองลงมาคือ “ข้าราชการ” จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.21 และ “พนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ)” จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90

บุคลากรประเภทข้าราชการ ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 25 คน ผลการพิจารณา คือ “ผ่าน” มากที่สุด คือ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา คือ “ไม่ผ่าน” จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และ “รอผล” จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

บุคลากรประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 34 คน ผลการพิจารณา คือ “ผ่าน” มากที่สุด คือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา คือ “ไม่ผ่าน” จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และ “รอผล” จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

บุคลากรประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 12 คน ผลการพิจารณา คือ “ผ่าน” มากที่สุด คือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา “รอผล” จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยที่ผ่านมายังไม่มีผู้ไม่ผ่านการพิจารณา

หากพิจารณาเปรียบเทียบบุคลากรทั้ง 3 ประเภทแล้ว บุคลากรประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ผลการพิจารณาให้ผ่านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือ พนักงานมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 82.35 โดยบุคลากรประเภทข้าราชการ ผ่านน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.00

รูปกราฟที่ 11 แสดงผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามประเภทบุคลากร

ตารางที่ 46 แสดงเหตุผลที่ผู้เสนอขอไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	เหตุผล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	<p>เกณฑ์คุณภาพของผลงานตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป แต่ประเมินได้ในระดับพอใช้ เช่น</p> <p><u>ผลงานวิจัย</u> – คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากยังขาดความครบถ้วนของกระบวนการวิจัย ปัญหาการวิจัยไม่ชัดเจน ไม่มีการศึกษาที่มาอย่างลึกซึ้ง มีการทบทวนวรรณกรรมน้อยมาก การนำเสนอผลงานวิจัยไม่ชัดเจน ไม่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าทางวิชาการและการนำไปประยุกต์ใช้</p> <p><u>ผลงานแปล</u> – คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากขาดความสมบูรณ์และถูกต้องมีการแปลตกหล่น ไม่ครบความ แปลผิด ขาดความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา วิธีการเรียบเรียง การถอดเสียง และคำศัพท์</p>
รองศาสตราจารย์	<p>เกณฑ์คุณภาพของผลงานตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป แต่ประเมินได้ในระดับพอใช้ เช่น</p> <p><u>ผลงานวิจัย</u> – คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากผลงานวิจัยยังขาดความสมบูรณ์และมีความผิดพลาดจำนวนมาก ผลงานวิจัยไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ขอ ไม่แสดงความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ขอ</p> <p><u>ตำรา</u> - คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากมีเนื้อหาสาระที่ไม่ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และมีข้อบกพร่องค่อนข้างมาก</p> <p><u>บทความทางวิชาการ</u> – คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากไม่ค่อยมีการอ้างอิงทฤษฎีหรือหลักการที่เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ขอซึ่งไม่แสดงความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ขอ</p>
ศาสตราจารย์	<p>เกณฑ์คุณภาพของผลงานตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ต้องอยู่ในระดับดีมากขึ้นไป แต่ประเมินได้ในระดับดี เช่น</p> <p><u>ผลงานวิจัยและตำรา</u> – คุณภาพของผลงานวิจัยและตำราอยู่ในระดับดี</p>

จากตารางที่ 46 พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีผลการพิจารณาไม่ผ่านทั้งผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ดังเหตุผลที่แสดงในตาราง โดยผู้ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 2 คน ได้ขออุทธรณ์ แต่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ยังคงยืนยันผลตามเดิม

ตารางที่ 47 แสดงระยะเวลาการดำเนินการของคณะในการขอตำแหน่งทางวิชาการ กรณีส่งประเมิน การสอนพร้อมผลงานทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทาง วิชาการ	น้อยกว่า 1 เดือน	1-2 เดือน	2-3 เดือน	3-4 เดือน	4-5 เดือน	5 เดือน ขึ้นไป	รวม
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	3	4	3	2	2	2	16
รองศาสตราจารย์			2	1		1	4
ศาสตราจารย์	2						2
รวม	5	4	5	3	2	3	22
ร้อยละ	22.7	18.2	22.7	13.6	9.1	13.6	100.0

จากตารางที่ 47 พบว่า กรณีผู้ขอส่งประเมินการสอนมาพร้อมกับผลงานทางวิชาการ คณะใช้เวลาดำเนินการตั้งแต่รับเรื่องจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะเร็วที่สุดคือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ใช้เวลาดำเนินการเร็วที่สุดคือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองลงมาคือ 1 -2 เดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยดำเนินการนานที่สุดคือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ใช้เวลาดำเนินการเร็วที่สุดคือ 2 - 3 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รองลงมา คือ 3 – 4 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยดำเนินการนานที่สุดคือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ใช้เวลาดำเนินการเร็วที่สุดคือน้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์

ตารางที่ 48 แสดงระยะเวลาการดำเนินการของคณะในการขอตำแหน่งทางวิชาการ (กรณีประเมินการสอนล่วงหน้าแล้ว) จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วย: คน

ตำแหน่งทาง วิชาการ	น้อยกว่า 1 เดือน	1-2 เดือน	2-3 เดือน	3-4 เดือน	4-5 เดือน	5 เดือน ขึ้นไป	รวม
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	28	3	1			1	33
รองศาสตราจารย์	7	3				1	11
ศาสตราจารย์	3	1		1			5
รวม	38	7	1	1	0	2	49
ร้อยละ	77.6	14.3	2.0	2.0	0.0	4.1	100.0

จากตารางที่ 48 พบว่าคณะใช้ระยะเวลาดำเนินการในการขอตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่รับเรื่องส่งผลงานทางวิชาการ (กรณีประเมินการสอนล่วงหน้าแล้ว) จนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ เร็วที่สุด คือน้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 โดยดำเนินการนานที่สุดคือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

ตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ใช้เวลาดำเนินการเร็วที่สุดคือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 84.85 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 โดยดำเนินการนานที่สุดคือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

ตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ใช้เวลาดำเนินการเร็วที่สุดคือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 โดยดำเนินการนานที่สุดคือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ใช้เวลาดำเนินการเร็วที่สุดคือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ รองลงมาคือ 1 – 2 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 โดยดำเนินการนานที่สุดคือ 3 – 4 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) ของบุคลากรสายวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นในระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การขอ ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นระหว่างปี พ.ศ. 2552-2562 จำนวนทั้งสิ้น 71 คน ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ประเภทบุคลากร

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 71 คน ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาเป็น ข้าราชการ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.21 โดยมีพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ขอตำแหน่งทางวิชาการน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90

เพศ

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 56.34 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” เป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.27

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” เป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04

สังกัด

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสังกัด “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.72 รองลงมาสังกัด “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.49 โดยสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตกและภาษาตะวันออก” น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45 รองลงมาสังกัด “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” และ “สาขาวิชาภาษาไทย” จำนวนเท่ากันคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตก” “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” และ “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

สำหรับผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” ขอตำแหน่งศาสตราจารย์มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04 รองลงมาสังกัด “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” และ “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ระดับการศึกษาสูงสุด ณ วันที่ขอ

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 70.42 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 28.17 โดยมี ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสังกัด “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 25.35 รองลงมาสังกัด “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.49 โดยสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันออก” น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.82

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตก” “ภาษาอังกฤษ” และ “สังคมศาสตร์” สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63 รองลงมาสังกัด “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยสังกัด “สาขาวิชาภาษาไทย” น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีเพียง 1 คน สังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตก” คิดเป็นร้อยละ 1.41

สถานที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด ณ วันที่ขอตำแหน่ง

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาในประเทศ มากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 38.03 รองลงมาคือสถาบันการศึกษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.99

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาในประเทศ มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.68 รองลงมาคือสถาบันการศึกษาต่างประเทศ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ มากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63 รองลงมาคือสถาบันการศึกษาในประเทศ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23

ปีที่มีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด ปี พ.ศ. 2561 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 29.58 รองลงมา คือ ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.31 และปี พ.ศ. 2558 และ 2560 จำนวนเท่ากันคือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.86 โดยปี พ.ศ. ที่มีคนขออน้อยที่สุดคือ 2554 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ปี พ.ศ. 2561 มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.72 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2557 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.68 โดยปี พ.ศ. 2552 2554 2555 และ 2562 น้อยที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ปี พ.ศ. 2561 มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2557 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยปี พ.ศ. 2555 2556 และ 2558 น้อยที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ปี พ.ศ. 2561 มากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.82 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2557 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23 โดยปี พ.ศ. 2556 2557 2558 2560 และ 2562 น้อยที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

โดยปี พ.ศ. 2561 มีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุดทั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เนื่องจากเป็นปีที่จะเปลี่ยนมาใช้ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ 2560 ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 1 พฤศจิกายน 2561 เป็นต้นไป

สาขาวิชาเชี่ยวชาญที่ขอตำแหน่ง

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ขอตำแหน่งในสาขาวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49 รองลงมาเป็นสาขาวิชามานุษยวิทยา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 และสาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ภาษาไทย ภาษาศาสตร์ สังคมวิทยา และ สารสนเทศศาสตร์ จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12 ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 15 คน ขอตำแหน่งในสาขาวิชาปรัชญา ภาษาและวรรณคดี และ สังคมวิทยา มากที่สุดเท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 รองลงมาคือสาขาวิชา ประชากรศึกษา ปรัชญาและศาสนา พัฒนาสังคมภาษาเยอรมัน ภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมวิทยา (การพัฒนาสังคม) และสารสนเทศศาสตร์ จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” จำนวน 7 คน ขอตำแหน่งในสาขาวิชาที่แตกต่างกันทั้ง 7 คน ได้แก่ สาขาวิชา ประชากรศาสตร์ ปรัชญาและศาสนา พัฒนาชุมชน พัฒนาศังคม ภูมิศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์

วิธีที่ขอตำแหน่ง

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 71 คน ขอโดยวิธีปกติมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 98.59 โดยผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” โดยวิธีพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41

อายุราชการเมื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเภท “ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ)” จำนวน 37 คน ขอตำแหน่งทางวิชาการ “เร็วที่สุด” เมื่ออายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 รองลงมาคือ 10 – 14 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และ 15 – 19 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 ตามลำดับ โดยขอ “ช้าที่สุด” เมื่ออายุราชการ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 20 คน ขอตำแหน่ง “เร็วที่สุด” เมื่ออายุงาน ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 10 – 14 ปี จำนวน 2 คน และ 15 – 19 ปี จำนวน 7 คน ตามลำดับ โดยผู้ขอ “ช้าที่สุด” คือ อายุงาน 30 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 11 คน ขอตำแหน่ง “เร็วที่สุด” เมื่ออายุงาน 10 – 14 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 15 – 19 ปี จำนวน 1 คน และ 20 - 24 ปี จำนวน 6 คน โดยผู้ขอ “ช้าที่สุด” คือ อายุงาน 30 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” จำนวน 6 คน ขอตำแหน่ง “เร็วที่สุด” เมื่ออายุราชการ 20 – 24 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 25 – 29 ปี จำนวน 2 คน โดยผู้ขอ “ช้าที่สุด” คือ อายุงาน 30 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเภท “พนักงานมหาวิทยาลัย” จำนวน 37 คน ขอตำแหน่งทางวิชาการ “เร็วที่สุด” เมื่ออายุงาน 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 รองลงมาคือ 3 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 โดยผู้ขอ “ช้าที่สุด” คือ 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 29 คน ขอตำแหน่ง “เร็วที่สุด” เมื่ออายุงาน 2 ปี จำนวน 2 คน รองลงมาคือ 4 ปี จำนวน 1 คน และ 5 ปี จำนวน 5 คน ตามลำดับ โดยผู้ขอ “ช้าที่สุด” คือ อายุงาน 6 ปีและ 10 ปีขึ้นไป จำนวนเท่ากัน คือ 10 คน

โดยผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ขอตำแหน่งเมื่ออายุงาน 10 ปี ขึ้นไป เนื่องจากขอตำแหน่งหลังกลับจากลาศึกษา และ อายุงานที่มีผู้ขอตำแหน่งจำนวนมากที่สุดคือ 6 ปี เนื่องจากประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 10/2555 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2555 เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจ้าง การบรรจุแต่งตั้ง และทำสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย กำหนดไว้ว่า “พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ภายในระยะเวลา 7 ปี โดยไม่นับรวมระยะเวลาที่ลาศึกษา ฝึกอบรม หรือไปปฏิบัติการวิจัย หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าสิ้นสุดสัญญาจ้าง” จึงทำให้ปีที่ 6 มีผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มากที่สุด

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 4 คน ขอตำแหน่ง “เร็วที่สุด” เมื่ออายุงาน 3 ปี จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 7 ปี จำนวน 1 คน และ 8 ปี จำนวน 1 คน โดยผู้ขอ “ช้าที่สุด” คือ อายุราชการ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

โดยผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ขอตำแหน่งเมื่ออายุงาน 10 ปี ขึ้นไปนั้นเนื่องจากลาศึกษาแล้วจึงขอตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ขอตำแหน่งเมื่ออายุงาน 9 ปี จำนวน 1 คน

การส่งผลงานเข้าสู่กระบวนการขอตำแหน่ง

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเมินการสอนล่วงหน้ามากที่สุด คือ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 69.01 รองลงมาคือ ขอประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.99

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ประเมินการสอนล่วงหน้า มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 67.35 รองลงมาคือประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.65

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 15 คน ประเมินการสอนล่วงหน้า มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” จำนวน 7 คน ประเมินการสอนล่วงหน้า มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือประเมินการสอนพร้อมส่งผลงานวิชาการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

5.2 การประเมินผลการสอน

ระดับผลการประเมินการสอน จำแนกตามระดับผลประเมินการสอนและตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการประเมินการสอนได้ในระดับชำนาญพิเศษมากที่สุด คือ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 52.86 รองลงมาคือ ชำนาญ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และ เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ประเมินการสอนได้ในระดับชำนาญพิเศษ มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือระดับชำนาญ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 โดยระดับเชี่ยวชาญน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 15 คน ประเมินการสอนได้ในระดับชำนาญพิเศษ มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” จำนวน 6 คน ประเมินการสอนได้ในระดับเชี่ยวชาญ ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2562 จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2550 แล 2560 กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับชำนาญ ผู้ที่จะขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับชำนาญพิเศษ และ ผู้ที่จะขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับเชี่ยวชาญ

ระดับผลการประเมินการสอน จำแนกตามระดับผลประเมินการสอนและสาขาวิชาที่สังกัด

ผู้ขอตำแหน่งสังกัดสาขาวิชา “ภาษาตะวันตก” สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ ประเมินการสอนได้ในระดับชำนาญ มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือสาขาวิชา “ภาษาไทย” คิดเป็นร้อยละ 37.5 และสาขาวิชา “สารสนเทศศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 28.57 ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัดสาขาวิชา “ภาษาตะวันออก” ประเมินการสอนได้ในระดับชำนาญพิเศษ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ

สาขาวิชา “ภาษาไทย” คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ สาขาวิชา “ภาษาตะวันตก” คิดเป็นร้อยละ 60 ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัดสาขาวิชา “สังคมศาสตร์” ประเมินการสอนได้ในระดับ **เชี่ยวชาญ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือสาขาวิชา “สารสนเทศศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” คิดเป็นร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

ระดับผลการประเมินการสอนของผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำแนกตามระดับผล ประเมินการสอน

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ประเมินการสอนได้ในระดับ **ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือ **ชำนาญ** จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 และ **เชี่ยวชาญ** จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04 ตามลำดับ โดยตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 กำหนดไว้ว่าผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับ “ชำนาญ” จึงจะสามารถเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งได้

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาไทย” ประเมินการสอนได้ระดับ **ชำนาญ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญพิเศษ** คิดเป็นร้อยละ 40

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตก” ประเมินการสอนได้ระดับ **ชำนาญ** และ **ชำนาญพิเศษ** เท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันออก” ประเมินการสอนได้ระดับ **ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” ประเมินการสอนได้ระดับ **ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ **เชี่ยวชาญ** คิดเป็นร้อยละ 7.14

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ **ชำนาญ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญพิเศษ** คิดเป็นร้อยละ 33.33

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.64 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** จำนวน คิดเป็นร้อยละ 36.36

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ **ชำนาญ** คิดเป็นร้อยละ 40.00

ระดับผลการประเมินการสอนของผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำแนกตามระดับผล ประเมินการสอน

ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 15 คน ประเมินการสอนได้ในระดับ “**ชำนาญพิเศษ**” มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือ “**เชี่ยวชาญ**” จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 โดยตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 กำหนดไว้ว่าผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องมีผลประเมินการสอนอยู่ในระดับ “**ชำนาญพิเศษ**” จึงจะสามารถเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งได้

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาไทย” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาตะวันตก” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” ประเมินการสอนได้ระดับ**เชี่ยวชาญ** มากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** และ **เชี่ยวชาญ** มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้ขอตำแหน่งสังกัด “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” ประเมินการสอนได้ระดับ**ชำนาญพิเศษ** มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

ระดับผลการประเมินการสอนของผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำแนกตามระดับผลประเมินการสอน

ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 7 คน ประเมินการสอนได้ในระดับ “เชี่ยวชาญ” จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2562 สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยและผลการประเมิน จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการที่ขอ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย 72.14 อยู่ในระดับ **ชำนาญพิเศษ** ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย 79.46 อยู่ในระดับ **ชำนาญพิเศษ** และผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย 89.77 อยู่ในระดับ **เชี่ยวชาญ**

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชา **สารสนเทศศาสตร์** ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 74.30 คะแนน อยู่ในระดับ “ชำนาญพิเศษ” รองลงมาคือ สาขาวิชา **ภาษาตะวันออก** 74.23 คะแนน อยู่ระดับ “ชำนาญพิเศษ” โดยสาขาวิชา **ภาษาไทย** ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 69.58 คะแนน อยู่ในระดับ “ชำนาญ”

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชา **ภาษาอังกฤษ** ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 86.85 คะแนน อยู่ในระดับ “เชี่ยวชาญ” รองลงมาคือ สาขาวิชา **สังคมศาสตร์** 83.06 คะแนน อยู่ระดับ “ชำนาญพิเศษ” โดยสาขาวิชา **ภาษาไทย** ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 74.08 คะแนน อยู่ในระดับ “ชำนาญพิเศษ”

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชา **สารสนเทศศาสตร์** ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 95.80 คะแนน อยู่ในระดับ “เชี่ยวชาญ” รองลงมาคือ สาขาวิชา **มนุษยศาสตร์** 88.80 คะแนน อยู่ระดับ “เชี่ยวชาญ” โดยสาขาวิชา **สังคมศาสตร์** ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 88.50 คะแนน อยู่ในระดับ “เชี่ยวชาญ”

คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ยรายข้อ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 1 ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำสอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด คือ 18.44 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก 18.08 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 15.63 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 2 ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 18.50 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันออก 18.33 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 15.21 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 3 ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 17.50 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 17.26 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 15.83 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาภาษาไทย ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 4 ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญานความเป็นครู” มากที่สุด คือ 22.92 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันออก 21.25 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาตะวันตก ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 19.70 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 1 ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำสอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด คือ 21.04 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 20.85 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 16.91 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 2 ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 21.00 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก 20.80 คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 17.50 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 3 ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 22.50 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก 20.40 คะแนน โดยสาขาวิชาสังคมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 19.93 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 4 ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญานความเป็นครู” มากที่สุด คือ 25.00 คะแนน รองลงมาคือ

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 21.91 คะแนน โดยสาขาวิชาภาษาไทย ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 19.44 คะแนน

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 1 ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำสอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด คือ 23.00 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 21.38 คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 21.30 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 2 ความสามารถในการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 24.70 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ 22.50 คะแนน โดยสาขาวิชาสังคมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 21.95 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน” มากที่สุด คือ 23.20 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 22.53 คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 22.50 คะแนน

สังกัดสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ได้คะแนนประเมินการสอนเฉลี่ย “ข้อ 4 ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญานความเป็นครู” มากที่สุด คือ 24.90 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 22.65 คะแนน โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 22.50 คะแนน

การผ่านการประเมินการสอน (แบบมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข)

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 71 คน ผ่านประเมินการสอนผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 64.79 รองลงมาคือผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 คน โดยผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2562 สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 โดยอนุโลม

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข” มากที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของแต่ละสาขาวิชา คือ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ที่ประเมินการสอนจำนวน 7 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขทั้ง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่ประเมินการสอน จำนวน 15 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 13 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และสาขาวิชาภาษาตะวันออก ประเมินการสอนจำนวน 4 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ตามลำดับ

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาไทย ประเมินการสอนจำนวน 8 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ประเมินการสอนจำนวน 10 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และสาขาวิชาภาษาตะวันตก ประเมินการสอน จำนวน 5 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไขจำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 40ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” จำนวน 49 คน ผ่านประเมินการสอนแบบไม่มีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 คน

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของแต่ละสาขาวิชา คือ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ที่ประเมินการสอน 5 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขทั้ง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ประเมินการสอน 14 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และสาขาวิชาภาษาตะวันออก ประเมินการสอน 4 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ตามลำดับ

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของแต่ละสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาไทย ที่ประเมินการสอน จำนวน 5 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาตะวันตกและสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ที่ขอประเมินการสอนจำนวน 4 และ 6 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข 2 และ 3 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 50

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” จำนวน 15 คน ผ่านประเมินการสอนผ่านแบบมีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข” มากที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ประเมินการสอนสาขาวิชาละ 1 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขทั้ง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ประเมินการสอน 6 คน ผ่านแบบไม่มีเงื่อนไข 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ส่วนสาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย ประเมินการสอน จำนวน 3 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไขทั้ง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ที่ขอประเมินการสอนจำนวน 3 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” จำนวน 7 คน ผ่านประเมินการสอนผ่านแบบไม่มีเงื่อนไขมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 64.79 รองลงมาคือผ่านแบบมีเงื่อนไข จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 โดยผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน ไม่ต้องประเมินการสอนตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2562 เป็นต้นไป

สาขาวิชาที่ “ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา คือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ที่ประเมินการสอนสาขาวิชาละ 1 คน และผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไขทั้ง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ประเมินการสอน 4 คน ผ่านแบบไม่มีมีเงื่อนไข 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ส่วนสาขาวิชาที่ “ผ่านแบบมีเงื่อนไข” มากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ขอของสาขาวิชา มีเพียงสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ประเมินการสอน จำนวน 4 คน ผ่านแบบมีเงื่อนไข 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินการสอน

คณะกรรมการประเมินการสอนมีข้อเสนอแนะในข้อ 1 “ระดับคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน หรือเอกสารคำสอน หรือสื่อการสอน” มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 2 “ความสามารถด้านการวางแผนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน” และ ข้อ 3 “ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน” โดยข้อ 4 “ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และวิญญานความเป็นครู” เสนอแนะน้อยที่สุดแต่ได้คะแนนประเมินในข้อนี้มากที่สุด

ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ย

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 49 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือใช้ระยะเวลา 1- 2 เดือน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และใช้ระยะเวลา “นานที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 33 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 รองลงมา

คือ ใช้ระยะเวลา 1- 2 เดือน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 2-3 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาดำเนินการ คือ 1 – 2 เดือน

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 11 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน “เร็วที่สุด” คือ 2 - 3 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ 3 – 4 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาดำเนินการ คือ 2 - 3 เดือน

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ขอประเมินการสอนล่วงหน้า จำนวน 5 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการโดยเฉลี่ยตั้งแต่คณะรับเรื่องประเมินการสอนจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประเมินการสอน “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาคือ 1- 2 เดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาดำเนินการ คือ 1 – 2 เดือน

5.3 การประเมินผลงานทางวิชาการ

ประเภทผลงานทางวิชาการที่ใช้เสนอขอตำแหน่งและการเผยแพร่

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการใช้ผลงานทางวิชาการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 43 คน รองลงมาคือ “บทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 31 คน และ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 26 คน “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 22 คน ผลงานวิชาการลักษณะอื่น (งานแปล) จำนวน 2 คน ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ใช้ผลงานทางวิชาการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 30 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 27 คน และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 11 คน “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 4 คน “บทความทางวิชาการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” และ “ผลงานวิชาการลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ใช้ผลงานทางวิชาการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 15 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 12 คน และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 6 คน “บทความทางวิชาการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัยเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัยเผยแพร่เล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์” “ผลงานวิชาการลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 7 คน รองลงมา คือ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ” และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” เท่ากันจำนวน 5 คน และ “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 4 คน “ผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวน 2 คน ตามลำดับ

ส่วนผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่เคยนำมาใช้ในการขอตำแหน่งเลย คือ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

ประเภทผลงานทางวิชาการที่ใช้เสนอขอตำแหน่งและการเผยแพร่ จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัดและตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชาภาษาไทย ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง มากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารระดับชาติ” จำนวน 5 คน รองลงมา คือ “บทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 3 คน และ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน เท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาตะวันตก ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 4 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 2 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาตะวันออก ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 3 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 2 คน และ “ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 8 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 7 คน “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 4 คน รองลงมา คือ “บทความทางวิชาการ

ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 2 คน และ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” “ตำรา/หนังสือ” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คนตามลำดับ

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 6 คน รองลงมาคือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 2 คน และ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 1 คนตามลำดับ

สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 5 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวน 4 คน “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” จำนวน 2 คน และ “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

โดยผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ไม่ใช้ในการขอตำแหน่ง ได้แก่ “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์” และ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” สังกัดสาขาวิชาภาษาไทย ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุดเท่ากัน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 3 คน รองลงมา คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 2 คน และ “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาภาษาตะวันตก ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัยตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุดเท่ากัน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ตำรา/หนังสือ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน รองลงมา คือ “ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล)” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 6 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์” จำนวนเท่ากันคือ 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

โดยผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ไม่ใช้ในการขอตำแหน่ง ได้แก่ “บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” และ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” สังกัดสาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 1 คน ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งมากที่สุด คือ “ตำรา/หนังสือ” จำนวน 5 คน รองลงมาคือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” จำนวน 4 คน โดย “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ” และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” จำนวนเท่ากัน คือ 3 คน และ “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ” จำนวน 1 คน ตามลำดับ

สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ใช้ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่ง จำนวน 1 คน คือ “ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ” “ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” และ “ตำรา/หนังสือ”

โดย ผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอตำแหน่งศาสตราจารย์ไม่ใช้ในการขอตำแหน่ง ได้แก่ “ผลงานวิจัย เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์” “ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น” และ “ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม”

จำนวนผลงานทางวิชาการที่ใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” ใช้ บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสาร ระดับชาติ ขอตำแหน่งมากที่สุดคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 2 เรื่อง จำนวน 17 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 15 คน 3 เรื่อง จำนวน 2 คน ตามลำดับ

บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 7 คน โดยผู้ขอจำนวน 3 คน สังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุด คือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 3 คน

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุด คือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ มากที่สุดคือ 3 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมา คือ 2 เรื่อง จำนวน 4 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 22 คน ตามลำดับ โดยหนึ่งในจำนวนนี้คือผู้ขอที่ สังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันออก ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 3 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 9 คน รองลงมาคือ

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 2 คน

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 8 คน โดยผู้ขอจำนวน 1 คน สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตำรา/หนังสือ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 3 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล) มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอตำแหน่ง สังกัดสาขาวิชาภาษาตะวันออก ไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย ศาสตราจารย์

ผู้ขอตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ใช้บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสาร ระดับชาติ ขอตำแหน่งมากที่สุด คือ 5 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย และไม่ ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

บทความทางวิชาการ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย และไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 3 คน รองลงมาคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน

บทความทางวิชาการ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย และไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง และ 1 เรื่อง จำนวนเท่ากันคือ 4 คน รองลงมาคือ 3 เรื่อง จำนวน 2 คน และ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน โดยผู้ขอสังกัดสาขาวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 1 คน และสังกัดสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 1 คน ไม่ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 3 เรื่อง จำนวน 2 คน 2 เรื่อง จำนวน 4 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 4 คน ตามลำดับ

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน **ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ** มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ตำรา/หนังสือ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 14 คน

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (งานแปล) มากที่สุดคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผู้ขอตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” ใช้ **ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ** ขอตำแหน่งมากที่สุดคือ 3 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 2 เรื่อง และ 1 เรื่อง จำนวนเท่ากันคือ 1 คน ตามลำดับ

ผลงานวิจัย ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 22 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 13 เรื่อง จำนวน 1 คน และ 9 เรื่อง จำนวน 1 คน 3 เรื่อง จำนวน 4 คน ตามลำดับ

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มากที่สุดคือ 3 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน

ผลงานวิจัย นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มากที่สุดคือ 7 เรื่อง จำนวน 1 คน รองลงมาคือ 4 เรื่อง จำนวน 1 คน และ 1 เรื่อง จำนวน 1 คน ตามลำดับ

ตำรา/หนังสือ มากที่สุดคือ 2 เรื่อง จำนวน 4 คน รองลงมาคือ 1 เรื่อง จำนวน 3 คน

ผลการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 71 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 78.87 ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.86 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.27

ผู้ขอตำแหน่ง **ผู้ช่วยศาสตราจารย์** จำนวน 49 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง มากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 81.63 ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20

ผู้ขอตำแหน่ง **รองศาสตราจารย์** จำนวน 15 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ผู้ขอตำแหน่ง **ศาสตราจารย์** จำนวน 7 คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.53 (อยู่ระหว่างรอโปรดเกล้า จำนวน 3 คน) ไม่ได้รับการพิจารณาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 อยู่ระหว่างรอผล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ผลการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา

ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับสาขาวิชาที่ “ไม่มีผู้รอผล” มากที่สุด คือ “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ รองลงมาคือ “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 90 และ “สาขาวิชาภาษาไทย” คิดเป็นร้อยละ 87.50 ตามลำดับ

สาขาวิชาที่ “มีผู้รอผล” มากที่สุด คือ “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 86.36 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ รองลงมาคือ “สาขาวิชาภาษาอังกฤษ” ร้อยละ 66.67 และ สาขาวิชาภาษาตะวันตก ร้อยละ 60 ตามลำดับ

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับสาขาวิชาที่ “ไม่มีผู้รอผล” มากที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้นๆ

สาขาวิชาที่ “มีผู้รอผล” มากที่สุดคือ สาขาวิชาภาษาตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 25.00 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก ร้อยละ 20.00 และ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

“สาขาวิชาทางกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และภาษาไทย ได้แก่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาไทย มีค่าร้อยละของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ สูงกว่า สาขาวิชาทางกลุ่มภาษาต่างประเทศ”

ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” สำหรับสาขาวิชาที่ “ไม่มีผู้รอลผล” มากที่สุดเท่ากันคือ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ

สาขาวิชาที่ “มีผู้รอลผล” มากที่สุดคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 71.43 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 50 และ สาขาวิชาภาษาตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์” มากที่สุดเท่ากัน คือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาภาษาตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 25.00 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 14.29

“สาขาวิชาทางกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และภาษาไทย ได้แก่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาไทย ที่ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทุกคน ส่วนสาขาวิชาทางกลุ่มภาษาต่างประเทศที่ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีผลต่อพนักงานมหาวิทยาลัยที่ต้องสิ้นสุดสัญญาจ้างตามประกาศ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 10/2555 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2555 เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการจ้าง การบรรจุแต่งตั้ง และทำสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย และบางส่วนต้องลาศึกษาต่อเพื่อรักษาสถานภาพ”

ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” สำหรับสาขาวิชาที่ “ไม่มีผู้รอลผล” มากที่สุดเท่ากัน คือ สาขาวิชาภาษาตะวันตก และสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ รองลงมาเท่ากัน คือ สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 66.67

สาขาวิชาที่ “มีผู้รอลผล” มากที่สุด คือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ ส่วนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้ขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน อยู่ระหว่างรอลผล

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” มากที่สุดเท่ากัน คือ “สาขาวิชาภาษาไทย” และ “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ

ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” สำหรับสาขาวิชาที่ “ไม่มีผู้รอผล” มากที่สุดเท่ากัน คือ “สาขาวิชามนุษยศาสตร์” และ “สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ขอตำแหน่งในสาขาวิชานั้น ๆ รองลงมาคือ “สาขาวิชาสังคมศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 60

ผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง “ศาสตราจารย์” คือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ผลการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามประเภทบุคลากร

บุคลากรประเภทข้าราชการ ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 25 คน ผลการพิจารณา คือ “ผ่าน” มากที่สุด คือ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา คือ “ไม่ผ่าน” จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และ “รอผล” จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

บุคลากรประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 34 คน ผลการพิจารณา คือ “ผ่าน” มากที่สุด คือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา คือ “ไม่ผ่าน” จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และ “รอผล” จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

บุคลากรประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ขอตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 12 คน ผลการพิจารณา คือ “ผ่าน” มากที่สุด คือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา “รอผล” จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยที่ผ่านมายังไม่มีผู้ไม่ผ่านการพิจารณา

หากพิจารณาเปรียบเทียบบุคลากรทั้ง 3 ประเภทแล้ว บุคลากรประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ผลการพิจารณาให้ผ่านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือ พนักงานมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 82.35 โดยบุคลากรประเภทข้าราชการ ผ่านน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.00

ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีผลการพิจารณาไม่ผ่านทั้งในการขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ โดยผู้ไม่ผ่านการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 2 คน ได้ขออนุทธรณ์ แต่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ยังคงยืนยันผลตามเดิม

ระยะเวลาดำเนินการของคณะ

“กรณีผู้ขอส่งประเมินการสอนมาพร้อมกับผลงานทางวิชาการ” คณะใช้เวลาดำเนินการตั้งแต่รับเรื่องจนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน

5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 โดยดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6

ผู้ขอตำแหน่ง**ผู้ช่วยศาสตราจารย์** ใช้เวลาดำเนินการ “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 รองลงมาคือ 1 -2 เดือน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ผู้ขอตำแหน่ง**รองศาสตราจารย์** ใช้เวลาดำเนินการ “เร็วที่สุด” คือ 2 - 3 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ 3 – 4 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ผู้ขอตำแหน่ง**ศาสตราจารย์** ใช้เวลาดำเนินการ “เร็วที่สุด” คือน้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ซึ่งผู้ขอตำแหน่งที่คณะดำเนินการแล้วเสร็จส่วนใหญ่ใช้เวลา “เร็วที่สุด” คือน้อยกว่า 1 เดือน ส่วนที่ดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป นั้น มีสาเหตุมาจาก ต้องประเมินการสอนก่อนซึ่งใช้ระยะเวลาเฉลี่ยอยู่ที่ 1-2 เดือน ตั้งแต่รับเรื่องจนประเมินเสร็จสิ้น หากผ่านแบบไม่เงื่อนไขให้ปรับปรุงเอกสารก่อนก็จะใช้เวลานานยิ่งขึ้น ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการแก้ไขของผู้ขอตำแหน่ง และในช่วงดังกล่าวมีผู้ส่งผลงานจำนวนมากทำให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการล่าช้า ประกอบกับไม่ประสบช่วงที่มีประชุมคณะกรรมการประจำคณะ ทั้งนี้ผู้ขอตำแหน่งไม่เคยมีการร้องเรียนในเรื่องดังกล่าว

“กรณีประเมินการสอนล่วงหน้าแล้ว” คณะใช้ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่รับเรื่องส่งผลงานทางวิชาการ จนเข้าที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 โดยดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

ตำแหน่ง**ผู้ช่วยศาสตราจารย์** ใช้เวลาดำเนินการ “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 84.85 รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 โดยดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

ตำแหน่ง**รองศาสตราจารย์** ใช้เวลาดำเนินการ “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมา คือ 1 – 2 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 โดยดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตำแหน่ง**ศาสตราจารย์** ใช้เวลาดำเนินการ “เร็วที่สุด” คือ น้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ 1 – 2 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 โดยดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 3 – 4 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ซึ่งผู้ขอตำแหน่งที่คณะดำเนินการแล้วเสร็จส่วนใหญ่ใช้เวลา “เร็วที่สุด” คือน้อยกว่า 1 เดือน ส่วนที่ดำเนินการ “ช้าที่สุด” คือ 5 เดือนขึ้นไป และ 3 - 4 เดือนนั้น มีสาเหตุมาจาก ส่งเรื่องไว้ก่อนแต่เอกสารยังไม่ครบ ตรวจสอบแล้วมีข้อผิดพลาดให้นำกลับไปแก้ไข และในช่วงดังกล่าวมีผู้ส่งผลงานจำนวนมากทำให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการล่าช้า ประกอบกับไม่ประสบช่วงที่มีประชุมคณะกรรมการประจำคณะ ทั้งนี้ผู้ขอตำแหน่งไม่เคยมีการร้องเรียนในเรื่องดังกล่าว

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ของบุคลากรประเภทวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) ควรทบทวนการดำเนินการภายในคณะกรณีใช้ระยะเวลาดำเนินการ 5 เดือนขึ้นไป
- 2) ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรประเภทวิชาการ เพื่อหาแนวทางการวางแผนพัฒนาบุคลากรให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยไม่ให้ผู้พ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 5/2558 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2558 เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการจ้าง เงื่อนไขการจ้าง พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- แสงทอง ศรีประภา. (2561). ผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง ปัญหาและอุปสรรคต่อการขอตำแหน่งทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กลุ่มทรัพยากรบุคคล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2561). ข้อมูลการขอตำแหน่งทางวิชาการ ระหว่างปี พ.ศ. 2552 – 2562. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา. (2550). ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา.
- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา. (2550). ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา.
- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา. (2560). ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา.
- คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2558). ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.บ.ม.) ฉบับที่ 5/2558 เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการจ้างเงื่อนไขการจ้าง พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทน์นัท จารุโณปถัมภ์ และสัญญา เคนาภูมิ. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 4, 2. หน้า 208 – 231.
- จำรูญ สมบูรณ์ และนิวัฒน์ ศิริกุล. (2546). รายงานการวิจัย ปัญหาและแนวทางแก้ไขการพัฒนาบุคลากรสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น กรณีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้. สงขลา: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นค่านำหน้านาม พ.ศ. 2536. (2536, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 110 ตอนที่ 114. หน้า 1 - 2.
- รัฐพล พรหมสะอาด. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศรารุช สีดี. (2547). ทักษะในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศรุดา ชัยสุวรรณ. (2550). ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน. วารสารศึกษาศาสตร์, 18, 2. หน้า 85 – 97.
- ศุภนิมิต ฅ เชียงใหม่. (2541). การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อำนวยการ มโนวงศ์. (2552). การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยพายัพ. (การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.